

Primorski dnevnik

Poština plačana v gotovini
Abb. postale I gruppo

Cena 90 lir

Leto XXVIII. Št. 286 (8379)

TRST, nedelja, 3. decembra 1972

PRIMORSKI DNEVNIK je začel izhajati v Trstu 13. maja 1945, njegov predhodnik PARTIZANSKI DNEVNIK pa 26. novembra 1943 v vasi Zakriž nad Cerkljami, razmnožen na ciklostil. Od 5. do 17. septembra 1944 se je tiskal v tiskarni »Doberdob« v Gocov pri Gorenji Trebuši, od 18. septembra 1944 do 1. maja 1945 v tiskarni »Slovenija« pod Vojskim pri Idriji, do 8. maja 1945 pa v osvobojenem Trstu, kjer je izšla zadnja številka. Bil je edini tiskani partizanski DNEVNIK v zasluženi Evropi.

Od obiska do danes

Včeraj je poteklo točno eno leto od obiska slovenske delegacije pri takratnem ministrskem predsedniku Colombu v Rimu, kateremu so člani delegacije utemljili zahteve Slovencev v Italiji. Te obilnice je predsednik SKGZ in član delegacije Boris Race posvetil naslednje ugodne misli v »Adrijskem koledarju« za leto 1973, ki je tik pred izidom.

Obisk slovenske delegacije pri ministrskem predsedniku v Rimu bi moral pomeniti za slovensko narodnostno skupnost v deželi Furlanija-Juljski kraji odločilni mejnik in pravem pomenu besede. In to v dve smeri: slovesen pristop k sistematičnemu urejanju naših problemov s temeljito izmenjavo stališč, iskanje rešitev in začeti poglobljenih razprav o posameznih problemih; moral bi tudi biti izraz pripravljenosti, da se vse stvari, ki zadevajo slovensko narodnostno skupnost, obravnavajo z njenimi zastopniki.

Ze eno leto čakanja na sprejem, kljub vztrajnim notranjim in zunanjim pritiskom, je bilo dovolj zgovoren znak, da ni prave pripravljenosti zadostiti vsim tem pričakovanjem Slovencev.

Srečanje med takratnim predsednikom Colombom in slovensko delegacijo 2. decembra 1971 se je omejilo na utemeljevanje zahtev Slovencev, ki so bile našteje v pismu in na odgovor samega predsednika. Končno bi tudi tako, več ali manj manifestativno srečanje zadostovalo, če bi temu sledili drugi koraki bodisi v obliki proučevanja bodisi v razpravo z zakonitimi osnutki v komisijah, kar bi po drugi strani bil tudi povod za proučevanje in iskanje najboljših rešitev.

Ne moremo reči, da je bilo srečanje brez kakršnih koli rezultatov. Sama delegacija je v svoji izjavi to potrdila, čeprav je bila do nekaterih izjav predsednika vlade kritična.

Po enem letu je prav, da pregledamo, katere obljube predsednika vlade so bile izpolnjene in kaj je ostalo le pri besedah.

Zagotovila, da italijanska država želi v duhu ustave ovrdati in spoštovati manjšine, da nasprotuje vsaki obliki asimilacije in da vsi splošni manjšinski problemi zanimajo vse slovensko skupnost, niso v preteklem letu prila do izraza v vidljivi meri, ker ni bil storjen noben bistveni praktični premik v tej smeri.

Uresničitev teh začelnih stališč bi prišla do izraza vsaj z obravnavanjem splošnega zakonitnega zakona, ki je bil predložen oz. obravnavan v raznih variantah. V poslanski zbornici je bil zakon v zadnjih mesecih 1972. leta šele dodeljen komisiji za ustavno vprašanja, medtem ko niso druge komisije vprašani iz posameznih področij se niti nadele. V senatu se je vršila razprava samo v eni komisiji. Osnutki zakona so tudi prej, kot ali manj tam, kjer so bili pred enim letom. Res je prišlo v tem času do razpisa obeh zbornic in je bilo treba zakon zato ponovno vložiti, toda o tem pozneje.

Obveznost, da bo vlada dala pobude za razvoj in kulturni napredek slovenske narodnostne skupnosti, se je sila počasno uresničevala z malenkostnim povečanjem podpor kulturnim ustanovam in v vsaj formalno izboljšanim statusom gledališč, istosčasno pa je bil storjen korak nazaj, da je videnski šolski skrbnik v jeseni odločil šolsko sobo v Spletu Slovenov, kjer naj bi se vsi tečaj slovenskega jezika, kljub temu, da je soba za iste namene spomladaj dodelil.

Obveznost, da bo vlada pospešila postopek za sprejetje osnutka dopolnilnega zakona o slovenskem šolstvu, je zastala, ker je bil, zopet zaradi razpisa, parlament, pred kratkim ponovno vložen izpolnjen osnutek. Pač pa ni vlada ničesar ukrenila glede ukinitve fašističnih zakonov, ki je Colombo tudi obljubil.

Kot vidimo torej, čaka se uresničevanja navedenih obvez, po kateri se bodo proučili potrebni zakonodajni akti in uvrstili ukrepi, ki bodo omogočili učinkovite in nagle rezultate.

In končno je treba v pričujoči bilanci posebej poudariti Colombovo napoved, da pomeni sestanek slovenskih zastopnikov z njim izhodišče za nadaljnje delo. Doslej se napoved ni uresničila in smo tudi s tem v bistvu na isti točki, kot pred enim letom.

Dobro, bodo rekli, v tem letu so bile predčasne volitve v parlament, na vadi niso več Colombo in pristajali levega krila Kršćanske demokracije, ki

Ameriški predsednik Nixon in Henry Kissinger sta se danes ponovno posvetovala pred svetlovalčevim odhodom na ponoven krog tajnih pogajanj v Parizu

PO VESTEH IZ SAIGONSKIH KROGOV

15. decembra podpis novega sporazuma med ZDA in severnovietnamsko vlado?

Zaostritev sporov med Washingtonom in diktatorjem Thieuem
V ponedeljek začetek ponovnega kroga tajnih pogajanj v Parizu

SAIGON, 2. — Po vestih iz južnovietnamske prestolnice kaže, da je saigonski diplomat Nguyen Phu Duc obvestil Van Trieuja, da namerava ZDA podpisati sporazum s Severnovietnamsko vlado okoli 15. decembra. Po vestih iz istih virov kaže tudi, da je diplomatski predstavnik poslal južnovietnamskemu predsedniku Sifirano pismo, v katerem ga je obvestil o rezultatih svojih pogovorov z ameriški državni.

Po govoricih iz omenjenih virov je hanojski pogajalec Le Duc Tho predlagal Kissingerju 10. decembra kot datum za podpis sporazuma, pozneje pa je severnovietnamski diplomat predlagal 19. decembra (obletnica ustanovitve vietnamske osvobodilne fronte) kot datum za podpis pogodbe, ker je bil prvi predlog nerealen zaradi nastalih težav. Kaže pa, vedno po govoricih iz saigonskih virov, da so ZDA bolj naklonjene 15. decembru.

Nixon in Kissinger sta se danes sestala v predsednikovi hiši v Kay Biscayne, da bi se dogovorila o stališču, ki ga bo ameriški diplomat zavzel na ponovnem krogu tajnih pogajanj, ki se bo začel v ponedeljek v Parizu. Ob koncu sestanka, ki je trajal štiri ure, je glasnik Bele hiše Ziegler izjavil, da Kissinger in Le Duc Tho po vsej verjetnosti traja več dni. Dodal je tudi, da je ameriški predsednik prepričan, da se bodo pariski pogovori nadaljevali v vzdušju strpnosti in razumevanja ter poudaril, da je Nixonov namen kar najhitreje doseči pravičen sporazum.

Ziegler pa ni hotel odgovoriti na vprašanja časnika o vest, da Nixon namerava podpisati sporazum s Hanoi 15. decembra, ne da bi upošteval morebitne ugovore južnovietnamskega zaveznika.

Včeraj so se v Washingtonu zaključili pogovori med Thieuem in zastopnikom Phu Ducom ter ameriškim predsednikom Nixonom.

Po vestih iz Saigona kaže, da je Washington zavrnil pogoje, ki jih je postavil Južni Vietnam za podpis sporazuma s Hanoi. Govori se celo, da je Nixon zagrozil s prekinitvijo pomoči Saigonu, če bi Thieu vztrajal v boju, kotiraju pogajanj.

Medtem ko se Kissinger pripravlja na pomev krog pogajanj v Parizu, kaže da se Thieu pripravlja na zaostritev svojega stališča. Južnovietnamski zunanji minister je danes izjavil, da Saigono ne bo podpisal sporazuma, če Hanoi ne bo odpopkjal vseh svojih čet. To je prva uradna izjava nekega južnovietnamskega funkcionarja o možnosti, da bi Južni Vietnam ne podpisal morebitnega sporazuma in delu dokaz, da so ZDA zagrozile s podpisom »pravičnega« sporazuma, če se Thieu z njim strinja ali ne.

V tej zvezi se je danes sestel južnovietnamski varnostni svet, vse kaže pa, da na današnji seji niso sprejeli nobenega sklepa.

Saigonski dopisnik pariškega časnika »Le Monde« piše danes, da je južnovietnamski ministri predsednik Khien dal na vodila vojaškim poveljnikom in glavnim funkcionarjem, naj ukrepe vse kar je potrebno v zvezi z domnevno proglasitvijo premirja. V tej zvezi se je tudi izvedlo, da je osrednja vlada že organizirala seminarje o ideološkem boju proti komunizmu za podelske funkcionarje.

Politični opazovalci v Parizu so dokaj skeptično komentirali optimistične vesti iz Saigona. Sklepa je osnovana na dejstvu, da je Kissinger pred začetkom pogajanj trdil, da bo nekaj dni dovolj za doseg popolnega sporazuma, medtem ko so 25. novembra pogajanja obšla na mrtvi točki.

Vlada demantira: lire ne bodo razvrednotili

RIM, 2. — V poluradni noti je vlada danes ponovno demantirala govorice o devaluaciji lire. Nota poudarja, da ljudje ne smejo verjeti na vse alarmistične vesti, ki se v teh dneh pojavljajo. Predsednik neke »federacije varčevalcev«, ki je širil tovrstne glasove, so prijavi sodnim oblastem.

Kongres SVP

MERAN, 2. — V Meranu je bil danes redni kongres SVP (Slovenski volkspartei). Ob navzočnosti več kot tisoč delegatov je prebral svoje poročilo predsednik

V RAZGOVORU Z ŽUPANI NADIŠKIH DOLIN

ANDREOTTI PRIZNAL OBSTOJ SLOVENCEV V BENEŠKI SLOVENIJI

Predsednik vlade je govoril o »prebivalstvu slovenske etnične skupine«

Agencija ANSA od 1. decembra je objavila naslednjo vest: »Župani Nadiških dolin so imeli danes v palači Ghigi sestanek, da preuče vprašanja dobave vode za njih področje.

Delegacijo sta spremljala predsednik dežele Furlanije-Juljske kraje Berzanti in sen. Toros. Predsednik vlade Andreotti je poudaril tradicijo visokega patriotizma tega prebivalstva slovenske etnične skupine in je zagotovil, da se bo vlada zanimala za vprašanje vodovoda v okviru razvojnega načrta dežele.

Pol-uradno poročilo agencije ANSA jasno govori, da je predsednik vlade Andreotti na nedvoumen način priznal obstoj slovenske etnične skupine v Beneški Sloveniji in da je izrecno poudaril, da župani tega področja predstavljajo slovensko prebivalstvo.

V tej zvezi moramo poudariti bistveno razliko glede izjave njegovega predhodnika predsednika vlade Colomba, ki je v razgovoru z delegacijo slovenskih predstavnikov pred letom dni še dvomil, ko je izjavil:

»Od vas sem slišal, da ste omenili odprto vprašanje Nadiških dolin. V zvezi z uveljavljanjem norm moram povedati, da smo v preteklosti poleg vaših zahtev slišali tudi nasprotna stališča. To ne pomeni, da imamo do prebivalstva teh krajev kak predsojeda in da zaradi tega ne bi analizirali tamkajšnjega položaja. Moramo se poglobiti v preučevanje teh vprašanj, zato da ne bi ena uresničena želja napravila na drugi strani škodo«.

Teh dvomov sedaj ni več. Ni jih več s strani vlade, kot jih tudi ni bilo za cerkveno hierarhijo, ko je papež Pavel VI. med obiskom Vidna 16. septembra letošnjega leta jasno govoril Slovencev, prebivalcem tega področja.

Končno je treba ugotoviti, da ni v obstoju Slovencev v videnski pokrajini in o nujnosti zaščite njih pravic nikakršnih dvomov za obe delavski stranki. KPI in PSI, pa tudi ne za deželno vodstvo KD.

Iz teh ugotovitev bi morale slediti praktične zakonodajne in druge posledice in predvsem priznanje osnovnega načela, da se z njeno narodnostno skupnostjo ne sme ravnati na različne načine, da je treba ravnati z vsemi enako v skladu z osnovnimi načeli o zaščiti narodnostnih skupin, ki je zapisano v šestem členu ustave.

Žal pa moramo v zvezi s temi proglašeni načeli ugotoviti tudi dve dejstvi.

1. V pomembnem primeru se je položaj Beneških Slovencev celo poslabšal, ko šolske oblasti niso več omogočile tečaja za pouk slovenskega jezika v St. Petru Slovenov.

2. Videnski dnevnik »Messaggero Veneto« pa je v poročilu o obisku delegacije beneških županov pri predsedniku vlade grobo izkrivljal dejstva, ko pravi, da je šlo za »obravnavo vprašanj najbolj italijanskega (italianissime) patriotičnega prebivalstva dolin«.

To izkrivljanje morda ni brez zveze z dejstvom, da je bil na razgovoru prisoten tajnik videnske federacije KD Antonio Stella (in da ta federacija nikoli ni uradno priznala obstoja Slovencev v videnski pokrajini). Navzgor je bil tudi pokrajinski svetovalec KD za nadiške doline Romano Specogna.

Nesoglasje med vladnimi strankami o nadaljevanju centristične politike

Samo liberalci odločno za sedanjo vladno formulo

RIM, 2. — Nedavni socialistični kongres v Genovi ter nedeljske delne upravne volitve so postavile stranke vladne koalicije pred dilemo: ali nadaljevati po stari poti prekreta na desno ter se še bolj izpostaviti izsiljevanju neofašistov, ali pa spremeniti smer, kar z drugimi besedami pomeni ponovno navezati dialog s socialisti s perspektivo obnovitve leve sredine, pa čeprav na drugačnih temeljih.

Od štirih strank vladne koalicije (če štejemo tudi republikance, ki vlado podpirajo »od zunaj«) samo liberalci nimajo dvomov: levi center — trdi PLI — je kriv vseh preteklih napak in sedanjih težav, medtem ko je sedanja vlada začela reševati ključne probleme, ki jih je vladna koalicija prej ne mogla rešiti. PSI je po njihovem mnenju preveč vezana na komuniste, da bi lahko sodelovala v vladi. Stališče liberalcev je prav lahko razumeti: po desetih letih opozicije in stalnega upadanja glasov so končno spet prišli v vlado ter se povsem naravno na vso moč trudijo, da bi v vladi tudi ostali.

Za ostale stranke pa problem političnih perspektiv ni tako osten. Republikanci postavljajo po svojem običaju poudarjajo vsem na gospodarskih vprašanjih ter se ne spuščajo v problem formalističnih perspektiv.

Drugačno stališče v PSDI ima Preti, po katerem je povratek PSI v vlado sicer možen v perspektivi, vendar pa je trenutno treba osredotočiti prizadevanja na prečca vprašanja dežele. Tudi

tajnik PSDI Orlandi meni, da vprašanje ponovnega vstopa socialistov v vlado ni tako aktualno, vendar pa se strinja z nekaterimi pomisleki, ki jih je včeraj izrekel Moro glede pomanjkanja učinkovitih pobud s strani sedanje vlade.

Morova stališča v KD so torej znana, znane so tudi zahteve ostalih dveh levčarskih struj, »forze nuove in »base«, ki odločno nasprotujeta centristični politiki. Mnogo bolj nejasna pa so stališča ostalih struj v KD. Za desni-ko beležimo danes nastop predsednika senatne skupine KD Spagnolija, ki je dal svojo oceno volilnih rezultatov. Spagnoli v bistvu pravi, da porast glasov PSI ni tako pomemben, ker gre za »maksimalistične« glasove: mnogo bolj važno je napredovanje PSDI, ker gre tu za »enostavno demokratične« glasove. Tudi Spagnoli je ponovil liberalno tezo, po kateri je levi center vzrok vseh italijanskih nesreč.

Za druge sile v KD pa je do kaj težko reči, kaj menijo o sedanjem položaju. Značilno je, da je Piccoli danes govoril na zasebni splošni omenil političnih perspektiv. Zavzel se je le za sklicanje strankinje kongresa s mladimi prihodnjega leta.

V okviru prizadevanj za večjo kakovost svoje struje v Milano, ne da bi sploh omenil političnih perspektiv. Zavzel se je le za sklicanje strankinje kongresa s mladimi prihodnjega leta.

Predvsem skrb za človeka

Predsednik izvršnega sveta SR Slovenije Tone Tribuson je nedavno tega orisal osnovne smernice gospodarske politike slovenske republike za leto 1973. Osnovne naloge, iz katerih veje zlasti skrb za človeka in za njegov razvoj v sklopu ožje in širše družbe, kateri pripada, izhajajo — kakor je naglasil T. Tribuson — iz treh osnovnih virov, in sicer iz političnih dokumentov (zlasti iz »pisma« predsednika Tita), iz sedanjega gospodarskega položaja in iz splošnega razvojnega načrta za razdobje 1971-75.

V svojem posvemu je T. Tribuson naglasil, da si bo gospodarska politika v prihodnjem letu prizadevala odpraviti žarišča nestabilnosti in neukinkivosti; to bo zahtevalo vrsto posegov na domačem trgu, saj bo morala politika temeljiti na manjši domači potrošnji, medtem ko bo morala delovna storilnost naraščati hitreje kakor realni osebni dohodki. Splošna poraba bo torej naraščala počasneje kakor družbena proizvodnja, in to v skladu z dejanskimi možnostmi gospodarstva.

V davčni politiki se bodo še bolj stopnjevali socialni elementi, v smislu da bodo bolj obremenjeni tisti državljani, ki prejema več od družbe in ki razpolagajo z večjim premoženjem. Posebno skrb bodo pristojni organi posvetili politiki naložb: nove odločitve na tem področju se bodo namreč sprejemale šele po kritju vseh tekočih obveznosti, pri določanju novih posegov pa bo v ospredju skrb za večjo proizvodno obratnost sredstev. Družba naj bi torej pravičnejše več trajnih dobrin in zlasti strojev in tehničnih naprav za nadaljnjo rast gospodarstva, potrošnja pa naj bi se večala počasneje, kakor se je dogajalo doslej.

Slovenija se bo tudi v prihodnjem letu zavzemala za večji izvoz blaga na tuja tržišča. Izvoz je namreč eden izmed osnovnih pogojev za ohranitev relativno visoke rasti proizvodnje. Prav tako si bodo pristojni organi prizadevali za širše sodelovanje s tujino, in sicer tako z industrijskimi državami kakor tudi z deželami v razvoju. Pri tem se bo slovensko gospodarstvo po eni strani globlje vključevalo v jugoslovansko ekonomijo, po drugi pa se trdneje vraščalo v mednarodno delitev dela.

Med posgi notranjega značaja v gospodarstvu, bodo v Sloveniji prihodnje leto v ospredju predvsem vprašanja energetske sirovinske osnove, proizvodnje prehranskih izdelkov in splošnega posodobljenja industrijskih obratov. Posebna komisija, ki je bila pred kratkim sestavljena na pobudo izvršnega sveta, bo skrbela za uspešnejše zatiranje dejavnosti zoper družbeno premoženje in nespoštovanje zakonov. V tej zvezi je predvidena tudi dopolnitev nekaterih zakonskih predpisov.

Z družbenega vidika odkrivajo smernice gospodarske politike za leto 1973 posebno skrb za blazitev socialnih razlik v republiki. Ta cilj pa bo mogoče doseči, če se bo ustrezno povečal vpliv delavcev v temeljnih organizacijah družbenega dela, to je v podjetjih. Investicijska politika predvideva znatno okrepitev socialnih naložb, to se pravi gradnje šol, dijaških domov in otroško-varstvenih zavodov. Do konca prihodnjega leta bo nadalje po vsej verjetnosti sprejet zakon o pokojninskem in invalidskem zavarovanju, medtem ko je v pripravi tudi zakon o zaposlovanju in socialni varnosti za primer brezposelnosti.

Ritem stanovanjskih gradenj, zlasti kar zadeva delavska stanovanja, bo v letu 1973 primeren pospešen. Vzporedno s tem se bo izvajala zemljiška politika, ki bo zavirala spekulacije in neupravičeno bogatenje v prometu z zemljišči.

Končno bo pomembna naloga gospodarske in socialne politike, da podpre in razširi vzgojno — izobraževalno delo, znanstveno raziskovalno dejavnost, kulturno izživljanje, zdravstveno storitve, skrb za socialno varnost in otroško varstvo. V okviru prizadevanj za večjo kakovost svoje struje je v letu 1973 naglasil T. Tribuson, da Slovenija v prihodnje posvetila posebno skrb tudi skupnostim rojakov v tujini.

PREDLOŽEN OSNUTEK DEŽELNIH SVETOVALCEV KPI

Zakonski predlog deželniemu svetu za zaščito svobode tiska v Furlaniji-Juljski krajini

Proti monopolom v tisku naj dežela podpre nastajanje novih dnevnikov in tednikov - Posebni prispevki slovenskemu tisku - KPI meni, da bi sprejem tega zakona obogatil demokratično življenje v naših krajih

Te dni smo z zaskrbljenostjo in ogorčenjem spremljali, k sreči omejenemu, gonju trženskega italijanskega dnevnika in neofitsističnih poslanecv proti obstoju slovenskega tiska v Furlaniji-Juljski krajini. Vemo, da so demokratične sile to gonjo odločno odklonile, ko je »križa rasti« italijanskega manjšinskega tiska v Jugoslaviji postala za nekatero le preteza za nov grob napad na naše in sploh de-mokratične pravice.

Zato pa tokrat z zadovoljstvom poročamo o drugi pobudi, zakonske-mu osnutku deželnih svetovalcev komunistične partije, ki — po zgle-du nekaterih drugih demokratičnih deželnih uprav — predlagajo, naj bi prav deželna uprava postala po-budnik svobode tiska, ki je v so-bodnih časih ena izmed temeljnih svobod in pomembna oblika za-res živahne politične dialektike.

Pomembno se nam zdi, da vsebu-je omenjeni zakonski osnutek tudi načelo, da je treba manjšinski, se pravi slovenski tisk v Italiji pod-prati se posebej, ker opravlja po-membno demokratično poslanstvo.

»Čedalje večji je razkorak med demokratično zavestjo in oblastjo v deželi ter informacijskimi centri-ji, pravijo predlagatelji zakona (Mo-schioni, Cuffaro, Rizzi, Pellegrini in Bosari) in ugotavljajo, da bi večja pozornost za finančne vire do-ločenih dnevnikov v naših krajih dokazala, da obstajajo pomembni centri, ki ne odražajo koristi pre-bivalstva naše dežele.

V obrazložitvi zakonskega osnutka predlagajo komunistični svetovalci, skladno z usmeritvijo sindikata čas-nikarjev in združenja katoliških no-vinarjev, naj bi v naši deželi pod-prati nastajanje novih dnevnikov in tednikov, omogočili izhajanje sindi-kalnih, političnih, kulturnih in dru-gih časopisov ter, kar je za nas najbolj pomembno, da se »podpre slovenski tisk v deželi ob upošte-vanju večjih težav, ki jih ima pri-tanjanju«. Nadalje predlagajo sve-tovalci KPI se podpre in olajša-na posojila za časnikarske zadrug-e.

Pregledno zakonski osnutek v glavnih členih. Člen 1 v posamez-nih odstavkih določa osnovne smer-nice tega zakona:

a) dežela naj podpre s posebnimi prispevki in z jamstvom za poso-ji-la nastajanje novih dnevnikov ali

periodičnih časopisov, ki bi jih u-pravljale zadrug-e časnikarjev ali publicistov;

b) dežela naj podpre iz svojih skladov tiskovne agencije ter pe-riodični tisk političnega, sindikal-nega in kulturnega značaja;

c) časopisom, ki posvečajo eno ali več strani dogajanju v naši de-želi in redno sledijo dejavnosti de-želne sveta, naj dežela izplača posebno podporo;

d) posebne prispevke naj dežela izplača slovenskemu dnevniku in periodičnemu tisku v naši deželi, v skladu s 3. členom posebnega sta-tuta;

e) dežela naj sklene sporazum z državnimi in mednarodnimi agen-cijami, da bodo poročale o njenem življenju;

f) dežela naj podpre posamezne publikacije, ki valorizirajo kulturne, zgodovinske in umetniške tradi-cije Furlanije - Juljske krajine;

g) vsako leto naj natise na vse šole republiške ustavo in posebni statut.

S tem v zvezi predlaga zakonski osnutek sledeče podpore: za nastanek novih dnevnikov 40 odst. kritja stroškov za ureditve prostorov in 60 odst. za nakup ustreznih naprav, nadalje kritje stroškov v prvih treh letih do 15 odst. oziroma 50 milio-nov in ustvarjanje zalog ter druge podrobne prispevke. Za nove tehni-ke naj bi dežela prispevala polovico ustanovnih stroškov.

Dežela naj bi nadalje olajšala najemanje posojil. Za prispevek dnevnikom, ki redno poročajo o do-gajanju v deželi in deželnem svetu predlaga zakon kritje splošnih, te-dniskih in uredniških stroškov za enega rednega urednika, ki bi sle-dil delu deželne sveta.

Čl. 7 določa kriterij za prispeve-ke slovenskemu tisku in se glasi: »Dežela bo izplačala prispevke skladno s čl. 1/d, ne glede na dru-ga olajšave, na osnovi periodičnosti, naklade in obsega publikacije, upo-števanje stroške za prevajanje in relativne možnosti naklade tiska v slovenskem jeziku.«

Ob 60. obletnici poroke
MARJE IN IVANA JERČA
jima sorodniki in prijatelji
iskreno čestitajo.

Danes praznujeta 40 let skup-
nega življenja

VIKTORIJA
in
BRUNO GERDOVIČ

Še na mnoga leta ji kličejo
hčerka Giuliana, zet Lucijan,
vnuki Elizabeta in Mauro ter
drugo sorodstvo.

Višino prispevkov naj bi, v vseh primerih, določala in objavljala v uradnem listu posebna deželna ko-misija, v kateri naj bi bili odbor-niki za šolstvo, delo, finance, pred-stavniki časnikarske zbornice (en publicist in en poklicni časnikar), predstavnik časnikarskega sindikata ter 7 zastopnikov deželne sveta, od katerih naj bodo trije svetovalci iz vrst opozicije.

Člen 10 določa tudi okvirni izda-tek, ki naj bi ga dežela imela v ta namen. Časnikarskim zadrugam naj bi izplačali letno 230 milijonov lir, tiskovnim agencijam 60 milio-nov, za najemanje posojil pa kritje obresti v višini 25 milijonov lir. Sklad za prispevke dnevnikom, ki poročajo o deželi naj bi znašal 100

milijonov lir, 5 milijonov pa naj bi izplačali agencijam, ki bi poročale o naši deželi. Za posamezne publi-kacije naj bi dežela izdala 25 mi-lionov lir, za tisk ustave in dežel-ne statute pa 5 milijonov. Slo-venškemu tisku v deželi naj bi — poleg rednih prispevkov — izpla-čala dežela 20 milijonov lir letno.

Zakonski osnutek svetovalcev KPI izraža dejansko potrebo, kakor tudi težnjo demokratičnih sil in sindika-tov v vsej Italiji, ki se borijo za reformno sistema obveščanja. Meni-mo, da je zato važen zadnji odstavek obrazložitve zakonskega osnut-ka, kjer podpisniki pozivajo druge politične sile, naj predlog sprejme-jo z realizmom in ga spremenijo v vsakdanjo demokratično stvarnost.

S SEJE OBČINSKEGA SVETA V ZGONIKU

OBČINSKA TELOVADNICA BO SLUŽILA TUDI ZA KULTURNE PRIREDITVE

Načrt bo izdelal arh. Darj Jagodic - Odobreni številni sklepi občinske uprave

V petek zvečer je bila seja zgo-niškega občinskega sveta, ki je odobril celo vrsto sklepov uprave-nega odbora ter je odobril pred-log, da se arhitektu Jagodicu po-veri izdelava načrta za občinsko telovadnico. Stroški za izgradnjo občinske telovadnice bodo znašali 80 milijonov lir. Dežela bo prispe-ovala 6 odst. za kritje obresti, ob-čina pa bo najela posojilo pri tr-žaški hranilnici in posojilnici. Zu-pan Josip Guštin in podžupan Dr. Jan Godnič sta zagotovila občins-kim svetovalcem, ki so se za to zanimali, da bo telovadnica slu-žila ne samo za šport, ampak tudi za kulturne prireditve, saj v ob-čini nimajo nobenega primernege prostora za take prireditve. Župan je sporočil, da je občinska uprava posredovala pri prevzornem pod-jetju »La Carsica« za uvedbo pro-ge, tako da bi avtobus vozil s Proseka ob 14.30 in bi se lahko dijaki vračali s šole s tem avto-busom. Omenjeno podjetje ni še odgovorilo. Župan je pri tem ome-nil, da potekajo razgovori za usta-novitve konzorcija za javne prevoze na celotnem tržaškem področju.

Med omenjenimi sklepi je odda-ja zemljišča za gradnjo ljudske hi-še JACP v Repnici, sprejem v službo začasnih otroških vrtnaric v Zgoniku, prispevek občine za pre-voz dijakov in brezplačne učbeni-ke, imenovanje občinskega zastop-nika v šolskem patronatu itd.

Občinski svet je na petkovi seji odobril tudi najem posojila (950 ti-soč lir) za razširitev pokopališča v Zgoniku. Stroški bodo znašali 9,5 mil. lir, dežela pa bo prispevala 90 odst. Prav tako so odobrili tudi

najem posojila za razširitev vodo-vodnega omrežja na prostorski že-lezniški postaji. Stroški bodo zna-šali 25 milijonov; dežela bo pri-spevala 17,5 mil., občina pa 7,5 mil. lir.

IZPOLNILA SE MU JE ZADNJA ŽELJA

Dr. Franc Delak počiva v domači zemlji

Včeraj so na barkovljanskem pokopališču položili v grob dr. Fran-ca Delaka. Trde življenjske preiz-kušnje, ki so ga neusmiljeno pre-gnale po svetu, so mu dale vsaj to možnost, da preživi svoje zadnje dni v domačem kraju. Pred enim letom se je namreč dr. Delak vrnil kot upokojenec iz Amerike, kamor se je izselil po obnovitvi italijan-ske uprave v Trstu.

Dr. Franc Delak se je rodil v Trstu 18. avgusta 1896. Svoja mla-da leta je preživel v vihrni prve svetovne vojne, ki ga je, kot ve-čino naših mladih ljudi, zanesla na bojišče. Po daljšem bivanju v ru-skem ujetništvu se je vrnil v Trst ter nadaljeval s študijem. Leta 1920 je maturiral na ljubljanski gimnaziji ter se v naslednjem šol-skem letu vpisal na ljubljansko me-dicinsko fakulteto. Studije je v na-slednjih letih izpolnil na graški univerzi, kjer je leta 1925 promovi-ral za zdravnika. Domotožje ga je nato spet privedlo v svoje roj-stno mesto vendar mu doma sreča ni bila naklonjena. Fasistični režim je tudi njega, kot številne druge slo-venke in demokratične intelektual-ce, preganjal in mu ni dovolil, da bi opravljal svoje poslanstvo v tr-žaški bolnišnici. Moral je spet s tre-buhom za kruhom. Svoja prva leta je kot zdravnik preživel v Ljub-ljani, kjer se je še izpopolnil, na-ker je nastopil službo kot zdrav-nik na jugoslovanskih državnih že-leznih. Nastopil pa so se hujši časi. Blizala se je druga svetovna vojna in dr. Delak je prva vojna leta spet preživel kot preganec, tokrat v Srbiji in na Hrvaškem, ka-mor so ga izgnale nemške okupa-cijske oblasti. Šele leta 1944 se je spet lahko vrnil v svoj rodni kraj, kjer se je pridružil narodnoosvobo-dilnemu gibanju in imel v našem mestu tajne tečaje za prvo pomoč ter sodeloval pri zabranju in odpo-šilanju zdravil za partizane. V NOB je sodeloval tudi njegov sin, ki je izgubil življenje kot bорец L. al-an-ske čete pri Karlobagu v borbi z ustaši.

Po osvoboditvi je bil do leta 1947 zdravnik pri PNOO, ko pa je spet prevzela oblast v naših krajih ita-lijanska uprava. Dr. Delak ni mogel nadaljevati zdravniškega poklica, ki je želel, in je z družino odpo-toval v Ameriko, od koder se je vrnil šele pred dobrim letom. Po povratku v Trst smo ga lahko sre-čavali na koncertih Glasbene ma-tice v Ul. Ruggero Manna, saj je bil velik ljubitelj zlasti zborov-ske glasbe.

V četrtek je njegovo življenje u-gasnilo, izpolnila pa se mu je po-slednja želja, da počiva v doma-čem kraju.

Na prefekturi je bil redni sesta-nek stalne nadzorne komisije za cene, ki je razpravljala o cenah živil zlasti iz vidika prazničnega razdobja in tri-najste plače. Ugotovili so, da je trg

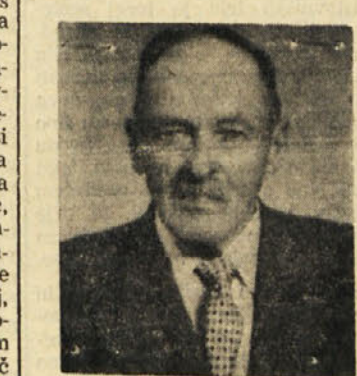
dobro založen, da pa so številni tr-govci že dvignili cene, ker se boje posledice novega davčnega sistema z uvedbo IVA.

Urnik trgovin prihodnji teden

Prihodnji teden (Miklavžovo in praznik 8. dec.) se vse trgovine lahko odpovedo pol dneva zoper zaradi tedenskega počitka. Poleg tega bodo smele vse trgovine, ra-zen trgovin z jestvinami, podaljšati v torek, 5. decembra, popoldanski urnik do 21. ure. V četrtek (dan pred praznikom) bo popoldanski urnik poslovanja podaljšal za pol ure. V petek, 8. decembra, bodo vse trgovine zaprte.

PREJŠNJO SREDO

Na Opčinah so pokopali Antona Sosiča - Francinovega

Minulo sredo se je na openskem pokopališču velika množica sorod-nikov, prijateljev in znancev po-slojila ob Antonu Sosiču (Franci-novega). Pokojni Tone Francin, tako nova.

Kot je bilo prireditve na Opčinah, da ni bil prisoten Tone Francin. Še posebno rad je zahajal na kon-čerte pevskih zborov, kajti v ml-a-dosti je bil sam pevec in sloven-skem pesem je nad vse ljubil. Še danes pomnim kako mu je oroselo oko, ko je obnovljeni pevski zbor »Zvon« z Opčin, na svojem prvem koncertu leta 1947, zapel znano pe-sem »Buči, buči morje Adrijan-ske«. Oko je roslo in njegove ust-nice so mrmrale skupaj z zborom.

In prav letos v avgustu, ko se je vračal domov z neke prireditve v Prosnetnem domu, je med potjo padel in se ni več opomogel. Vse do zadnjega je rad čital Pri-morski dnevnik, saj je bil njegov zvest čitatelj od vsega začetka. Hčerkan in sorodnikom naše iskre-no sožale.

Solistični koncert na slovenskem učiteljsišču

Prisrčen prenosni radijski sprejemnik TELEFUNKEN OLYMPIA - PARTNER je po vrednosti med njimi na zadnjem mestu

40 IZREDNIH NAGRAD!

In za vse vsak mesec revija DAN!

KAJ JE POKAZALO ZADNJE ŠTETJE

V hribovitih krajih dežele 20 odst. nenaseljenih stanovanj

V Trstu čaka na kupce 5.000 stanovanj

Iz pregleda, ki ga je izdelalo de-želno ravnanstvo za načrtovanje na podlagi podatkov iz zadnjega ljudskega štetja, je razvidno, da se je število stanovanj v naši de-želi v zadnjih desetih letih pove-čalo za približno 79.000 enot, to je za 23 odst. Število sob se je vzporedno povečalo za 1.327.000 v letu 1961 na 1.247.000 v lanskem letu. Največji razmah na tem po-dročju je zabeležila pordenonska pokrajina, sicer pa se je število novih stanovanj povsod povečalo v večji meri kakor število prebival-cev. Ilkrti s tem so se povečale tudi razsežnosti posameznih stano-vanj: leta 1961 je vsako stanova-nje štele v povprečju 3,85 sob, kolčnik pa je do lanskega leta narasel na okroglo 4.

Statistični pregled med drugim ugotavlja, da je bilo oktobra lani v hribovitih krajih naše dežele 20 odst. vseh obstoječih stanovanj nenaseljenih, kar je seveda treba spravljati v zvezo z odhajanjem prebivalcev iz osamljenih hiš v večja središča, predvsem pa z iz-seljavanjem. Odstotek nenaseljenih stanovanj je sicer večji na obalnem področju Furlanije in zlasti v Li-gnanu in Gradežu; vendar je znano, da je ta pojav pripisati dejstvu, da prevladujejo tod stanovanja za po-letne počitnice ob morju. V Trstu je bilo oktobra lani naseljenih 95, v Gorici pa 96 odst. vseh obsto-ječih stanovanj. Pojav je zlasti za-nimiv, če ga gledamo iz zornega kotal absolutnih števil. V zadnjem desetletju se je poprečno število prebivalcev v vsaki sobi v Fur-laniji - Juljski krajini zmanjšalo z 0,91 na 0,70 odst.

● Tržaški župan Spaccini je včeraj odpotoval v Rim, kjer je počastil pre-minulega predsednika republike Segni-ja, ki je bil častni mešan našega mesta. Za častnega mešana so ga proglasili na slovesnosti ob njegovem obisku 11. oktobra 1962.

Po uspelem koncertu v Kultur-nem domu so tudi na včeršnjem koncertu nastopili in želi tople a-plavze gostov in mladega občis-tva mezzosopran Nora Jankovič, prof. Neva Merlak - Corrado, ki je na klavirju tudi spremljala soliste, violinist Žarko Hrvatič in bas I-van Sancin. Prireditve spada v o-kvir glasbene vzgoje šolske mla-dine.

Na pobudo vodstev učiteljskih in srednje šole pri Sv. Ivanu sta Glas-bena matica in Osnovna skupnost glasbene mladine priredili včeraj opoldne solistični koncert v veži o-menjenih šol pri Sv. Ivanu. Poleg dijakov učiteljskega so koncert postu-šali tudi dijaki srednje šole in učen-ci petega razreda osnovne šole. Med gosti smo opazili tudi šolskega skr-bnika dr. Fidenzija in ravnatelja Glasbene matice dr. Demšarja.

Podporni član Joško Maršič (Er-ta Sv. Ana št. 71) daruje 10.000 lir za Tržaški partizanski pevski zbor.

Podporni član Karel Čok iz Lo-nerja daruje 6000 lir za Tržaški partizanski pevski zbor.

Nameste cvetja na grob Štefanije Kralj daruje Mara Kalan 3000 lir za onkološki inštitut v Kopru oz. v Ljubljani.

Nameste cvetja na grob Pavle Šavlj por. Rupini daruje sestrin-a Ivana Petrovič vd. Mihalj 2000 lir in Elda Mihalj por. Vignini 2000 lir za Dijaško matico.

V spomin po tretji obletnici smrti Ivana Pipana daruje žena Marija 3000 lir za Dijaško matico in 2000 lir za zaveščice za živali ASTAD.

Ob osmi obletnici smrti drage se-stre Franciške Žitkove daruje I-vanka 5000 lir za Dijaško matico.

Nameste cvetja na grob Marije Rener vd. Petaros daruje družina Petaros (Boršt št. 70) 1000 lir za PD »Slovenec«.

Nameste cvetja na grob Rudolfa Jugovića in Antona Sosiča (Franci-novega) daruje Lidija Kapun in Julka Cortese 3000 lir za PD »Ta-bor« in 3000 lir za SD »Polet«.

Nameste cvetja na grob Anto-na Sosiča daruje Marta Malalan 5000 lir za PD »Tabors«.

Nameste cvetja na grob Stefan-ije Kralj iz Trebč daruje Anton Marc 5000 lir za PD »Primorec« in 5000 lir za SD »Primorec«.

Nameste cvetja na grob Petra Čoka daruje Santina Pertot 1500 lir za Dijaško matico.

V počastitev spomina Darinke Kralj daruje družina Ferluga - Merku 10.000 lir za sklad Sergeja Tončica.

V počastitev spomina dragega o-četa Antona Sosiča (Francinovega) da-ruje hčerke z družinami 5000 lir za Dijaško matico in 5000 lir za trgovsko akademijo »Žiga Zois«.

V spomin na strica Antona So-siča daruje Slavko Sosič 10.000 lir za p.d. »Tabors« za popravilo pro-svetnega doma.

V spomin pok. Marije Maršič vd. Kocjančič daruje družina L. Polo-žak 10.000 lir za Slovensko dobro-delno društvo.

V počastitev spomina dr. Fran-ja Delaka daruje Slavica, Desa in Jula 5000 lir za Glasbeno matico.

V počastitev spomina pok. Fran-ca Delaka daruje družina Tončič 2000 lir za Dijaško matico in 2000 lir za Slovensko dobrodelno dru-štvo v Trstu.

ZA SPOMENIK PADLIM V NOB IZ SKEDNJA SV. ANE IN KOLONKOVA

V počastitev spomina zavedne Slo-venke pok. Marije Kocjančič daru-je Amalija Castellani 5000 lir.

V počastitev spomina pok. Pavle Rupini daruje Albina Bavčer 1000 lir.

Miro Filipi daruje 1000 lir.

ZA SPOMENIK PADLIM V NOB NA OPČINAH

V počastitev spomina dragega o-četa Antona Sosiča (Francinovega) da-ruje hčerke z družinami 5000 lir.

V spomin Mirku Pertotu

Mirka Pertota se spominjamo kot resnega in zavednega možakarja, ki si ga pred leti večkrat srečal po mestnih ulicah, ko je vzravan in z večno aktovko pod pozidno nervozno hitel po uradnih opravkih, a ki je vedno našel toliko časa, da se je ustavil in komentir-al aktualna dogajanja ter jih včasih, pa ne preveč pogosto, pod-krepil s primerno šalo. Prikrival je bolezen, ki si jo je nakopal v internaciji, in ki ga je zadnja leta prisilila, da je umrl sicer hiter korak dokler ga ni preteklo snoto dokončno strla.

Miroslav Pertot se je rodil 4. septembra 1905 v Barkovljah, kjer je preživel tudi svojo mladost. Te-danje razmere mu niso dovolile, da bi nadaljeval študija, kakor si je želel, ter je moral kmalu v službo. Kot samouk pa se je še naprej izpopolnjeval, hkrati pa se čedalje bolj zavedno udejstvo-val v domačem prostornem delo-vanju. Med drugim je sodeloval v prosvetnem društvu Adria vsa do njegove ukinitve. Narodna za-vednost in prizadevanja za sloven-stvo sta ga vplela v Bidovčev pro-ces, na katerem je bil obsojen na internacijo v Isernio in v druge kraje v notranjosti Italije. Ob ka-pitulaciji se je v Monopoliju pri-družil partizanom ter se prek Ja-drana in po Dalmaciji leta 1945 končno vrnil v rojstno mesto, kjer se je kljub zrahljanemu zdravju po-novno vključil v narodno in pro-svetno delovanje, kateremu se ni iznevil vse dokler so mu moči dovoljevale aktivno udejstvovanje. Zaposleval je bil pri nekaterih slo-venških podjetjih in ustanovah, za-dnja službena leta pa je opravil kot upravnik pri listu »Gospodar-stvo«. Od leta 1958 dalje se je ob skromni invalidnosti nelahko pre-bijal na družinskem domu visoko v bregu nad svojimi Barkovljami, od koder je zdrklj tudi njegov zad-nji pogled na morje Adrijskano.

Na Katinari so podelili prve bralne značke

V večji slovenske osnovne šole »Fran Milčinski« na Katinari so se včeraj proti poldnevni zbrali učenci osnovne šole ter njihovi vrstniki nižje srednje šole. Navzoči so bili tudi njihovi učitelji. Kot gost je bil navzoč tudi slovenski pesnik Miroslav Košuta.

Šolarji in učitelji so se zbrali na svetovno podelitev bralnih značk. Priiložnostni govor je imela učiteljica Minka Pahorjeva, ki je med drugim poudarila naslednje: »V Slo-veniji so uveljavili za bralno značko nad 72.000 doličev, ki so skupno prebrali 370.000 knjiž. Uvedba bral-nih značk je velikega pomena, ker navaja mladino na branje dobrih in poučnih knjig. Naša šola je pr-va med slovenskimi šolami v Ita-liji, ki je uvedla bralno značko. Danes boste torej prvič prejeli bralno značko tudi vi. Na šolah v Sloveniji imajo bralno značko po-

raznih pesnikov in pisateljev; tako imajo Bevkove, Zupančičeve, Ke-tjeve in še druge bralne značke. Mi pa smo si izbrali našega pri-ljubljene pisatelja in ljubitelja o-trok Frana Milčinskega. Jutri po-teče 105 let od njegovega rojstva, s podelitvijo bralne značke se po-sebej počastimo ta važen dan«.

»Dragi otroci«, je nadaljevala, bo-dite ponosni na bralno značko, ki jo boste danes prejeli. Ta bo znak, da radi berete, da so vam knjige prijateljice. In če boste brali ne samo tedaj, ampak tudi, da se vaše stitje šole, bo to dokaz, da se vaše učenje ne bo zaključilo ob kon-cu vašega šolanja, ampak, je za-ključila učiteljica Pahorjeva, »vas bo dobra knjiga učila vse živ-ljenje«.

Nato je Miroslav Košuta pozdra-vil šolarje in jim recitiral nekaj

svojih otroških pesmic, nakar je sledil delitev značk, ki so jih do-bili Ivan in Renato Gombač, Na-dja Puzzer, Sonja Ozbič, Andrej Pregar, Patricija Tuljak, Lorella Carbone, Aleksander Dovgan, Diego Batich, Gianni Pecchiari, Katja in Sandra Kjuder, Viviana Lorenzi, Livij Mayer, Ivo Glavina, Stefan Slamich, Dario Fulvia Olenik, Elizabeta Lenardon, Tamara Vec-chiet, Nicoletta Mirasole, Marija in Aleksander Čok, Ugo Simiči, Fran-ka Castellani, Erna Onati, Pavel Bilocari in Odette Donati.

Tri pesni, ki jih je zapel pev-ski zbor, so zaključile lepo in obe-tavno prireditve, ki se bo v krat-kem ponovila na osnovni šoli v Gro-padi, le da bo ta svečanost v so-štanju, rojstnem kraju partizan-skega pesnika Karla Destovnika - Kajhna, po katerem grojska šola nosi tudi ime.

OPOZARJA

JAVLJA

da se je že začela, v »ZLATI PALAČI« na Trgu sv. Antona Novega št. 4 prvo in dru-go nadstropje, izredna božična prodaja s posebnimi popusti.

da bo danes od 15. do 19. ure občinstvu odprta razstava evropskega zlatarstva, dragu-ljev in srebra v 800 modelih ročnih ur DARWIL visoke švicarske tehnike.

VSAK OBISOVALEC brezplačno sodeluje pri nagradnem žrebanju DARWIL - ALFET-TA in dobi darilo: pero z vdelano pečeno uro (da nadzorujete trajanje telefonskih go-govorov!); kemične svinčnike in koledarčke.

aut. min. 2/226871

DARWIL

VČERAJ ODPRT, TRAJAL BO TEDEEN DNI

Starinske, zabavne in kramarske tradicije se oživljajo na goriškem Andrejevem sejmu

Travniki in okoliške ulice polne stojnic in vrtljakov - Zanimiva razstava kmetijskih strojev - Odprti tudi vinska ter filatelistično-numizmatična razstava - Precejšnja zmešnjava v mestnem avtomobilskem prometu

Letošnji Andrejev sejem so včeraj popoldne odprli brez običajnega uradnega pohoda mestnih oblasti od ene razstave do druge. Tradicionalne razstave so včeraj popoldne odprli že v prvih dopoldanskih urah, brž ko so se pričeli zbirati ljudje, ki so prišli iz številnih okoliških krajev. V dvorani Ljudskega doma je tako odprta filatelistična in numizmatična razstava, tam bo deloval tudi poseben poštni urad s posebnimi poštnimi žigom in s priložnostno razglednico. Razstava bo odprta še danes in jutri.

V prostorih kmetijskega konzorcija v Ulici Boccaccio je odprta razstava briških in nižinskih vin. Med razstavljalci je precej slovenskih vinogradnikov iz naših Brd. Tu prodajajo svoja kvaliteta vina in bodo tako lahko vnočili kaj več denarja kot če bi isto vino prodali kakemu gostilničarju ali grosistu.

Na ploščadi zelenjadnega trga na debelo je odprta razstava kmetijskih strojev. Tu razstavljajo najnovejša dosežke v kmetijski tehniki številni trgovci, med katerimi je precej Slovencev. Tudi odjemalci so tu v glavnem Slovenci z druge strani meje. Že včeraj smo opazili precej kmetovalcev iz Jugoslavije, še več pa jih bo danes in jutri.

Mesto je zaradi sejma popolnoma paralizirano. Avtomobilski promet se odvija zaradi številnih prepovedi zelo počasi. Kaosu v mestnem središču so letos dodali že en mesec trajajočo zmešnjavo v južnem delu mesta, kjer je zaprta za promet Ulica Aquileia zaradi del pri železniškem nadvozu. Že včeraj popoldne, ko je prišlo v Gorico s razmerno malo ljudi, ker so bile v volitve natrpane ulice Cadorna, Giustiniani, Carducci, Pellico, Seminario, Scondini, Drev. 20. septembra in druge ulice. Zmešnjava na mednarodnem prehodu pri Rdeči hiši je bila popolna, saj tu v bližini parkirajo tudi stanovanjski avtomobili lastnikov zabavišč na Travniku.

Kaj bo šele danes, ko bodo prišli iz Trsta, iz Vidma, iz Slovenije, iz vse Furlanije kolone avtomobilov? V Gorici ne bo danes moč najti parkirnega prostora. Jutri, v ponedeljek, pa bo v Gorici delovni dan in zmešnjava bo še bolj popolna. Merskiško do grenoblo ugotavlja, da niso hotele odgovorne oblasti najti primernejšega prostora za zabavišča. To naj bi bilo bivše nogometno igrišče v Ulici Balamonti. Tu bi bilo dovolj prostora za vrtljake.

KOLIKO NAS JE?

Slovenska prisotnost v Gorici in v vsej pokrajini očitno nekatere ne gre v račun. Niso to samo fašisti, za manjše katalike dobro vemo, to so tudi nekateri ljudje iz takomenovanega demokratskega tabora, ki slovensko prisotnost sicer tolerirajo, komaj jim je dana prilika pa jo kritizirajo in omalovažujejo. Med te spada tudi osamljeni republikanski zastopnik v goriškem občinskem svetu, upokojeni občinski zdravnik dr. Giovanni Manzini, ki mu ne gre v račun številke o slovenski prisotnosti v Gorici. Dr. Manzini spada v tiste vrste goriških mazinjanov in irendentov, ki so skušali slovensko prisotnost odpraviti v našem mestu že za časa avstrovske nadlade in ki so to svoje delo nadaljevali po prvi svetovni vojni. Ti ljudje niso bili fašisti, vendarle so s svojo tišino odpravljali tudi protislovensko zatiranje fašistične vlade. Bolj važno je bilo za nekatere goriške neofašiste takrat to, da je fašizem zatiral Slovence kot pa bi dobili za protifašiste. To se je dogajalo v drugih krajih Italije, v Gorici ne.

Beneški novinar Giampiero Rizzon je bil pred mesecem dni v Gorici po številnih razgovorih, ki jih je imel na tej in oni strani meje, na tej tudi s slovenskimi političnimi predstavniki (o tem je pisal naš list včeraj) je napisal nekaj člankov v Gorici, med temi tudi enega o današnjem življenju tu živečih Slovencev. Številke, ki jih Rizzon navaja o svojem članku, niso ošec republikanskemu predstavniku. Beneški novinar je napisal, da je v gorški občini približno dvanajst tisoč Slovencev, o ostalih krajih pokrajine še nekaj tisoč. Podatki so bili beneškemu novinarju dani na podlagi ugotovitev goriškega Sociološkega instituta, ki sovpadajo z ugotovitvami raznih tujakšnih uradnih forumov in tudi političnih strank.

Po mnenju dr. Manzinija pa naj bi bilo v gorški občini le 4.000 Slovencev, v vsej pokrajini pa komaj 9.000. Te ugotovitve republikanskega predstavnika so iz trte zvite: kot Slovence smatra le tiste, ki so takoj po vojni glasovali za dve takratni samostojni politični skupini, t.j. Demokratično fronto Slovencev in Slovensko demokratsko zvezo ter za prebivalce treh okoliških občin, katerim je dodati kakšnega posameznika v občinah Krmin in Dolenje.

Očitno se ni republikanski predstavnik poglobil v vprašanje, kajti znano je, da volijo Slovenci na Goriškem in na Tržaškem ne le samostojne slovenske volilne skupine ali slovenske kandidate na listah vsehdržavnih strank, marveč tudi za vsedržavne stranke po svojem političnem prepričanju. Na zadnjih občinskih volitvah so bili slo-

venški kandidati na listi Slovenske demokratske zveze, Socialistične stranke, Komunistične partije, Socialdemokratske stranke. Izvoljeni so bili. Slovence je bil izvoljen tudi na listi Krščanske demokracije, Slovence je bil tudi kandidat liberalne stranke. Edino republikanci in fašisti niso imeli Slovencev med kandidati.

Dr. Manzini pozablja, da ni v prvih povojnih letih glasoval precej ljudi, tudi Slovencev ker ni so takrat imeli državljanstva. Pozablja, da je takrat prevladovalo ustrahovanje in da so se mnogi bali izraziti svoje slovenske mnenje in tudi v volilni kabini. Niti nje-manj ne ve, da so se takrat številni Slovenci glasovali za komunistično partijo, socialistično stranko, krščansko demokracijo. Nima pojma, da živi 300 Slovencev, da jih živi v Gorici Slovencev v Trzinu, v Dolenju, v Poljanu in še drugje.

Se bi lahko naštevati. Sociološki institut ki navaja 18.000 ljudi slovenske narodnosti na Goriškem, je gotovo svoja izvajanja utemeljil na manjšini in dejanski osnovi. Če bi se hoteli poglobiti, bi bilo dovolj prelistati seznam volilnih upravičencev v gorški občini. Zastopniki republikanske stranke bi moral vedeti, da dajejo danes ljudje svoj glas na raznih volitvah na ideološki osnovi. Če bi bila njegova teza upravičena, potem bi bili v Gorici Italijani le tisti, ki volijo republikansko stranko in neofašiste; edino te dve skupini nista na zadnjih volitvah imeli slovenskih kandidatov.

Republikancev je sicer malo, zaradi tega ne pomenijo mnogo. Nas pa je več in danes se je marsikdo otresele določene strahu, ki je bil posledica nekajdesetletnega šikaniranja in ustrahovanja.

Dr. Manzini pozablja, da ni v prvih povojnih letih glasoval precej ljudi, tudi Slovencev ker ni so takrat imeli državljanstva. Pozablja, da je takrat prevladovalo ustrahovanje in da so se mnogi bali izraziti svoje slovenske mnenje in tudi v volilni kabini. Niti nje-manj ne ve, da so se takrat številni Slovenci glasovali za komunistično partijo, socialistično stranko, krščansko demokracijo. Nima pojma, da živi 300 Slovencev, da jih živi v Gorici Slovencev v Trzinu, v Dolenju, v Poljanu in še drugje.

Se bi lahko naštevati. Sociološki institut ki navaja 18.000 ljudi slovenske narodnosti na Goriškem, je gotovo svoja izvajanja utemeljil na manjšini in dejanski osnovi. Če bi se hoteli poglobiti, bi bilo dovolj prelistati seznam volilnih upravičencev v gorški občini. Zastopniki republikanske stranke bi moral vedeti, da dajejo danes ljudje svoj glas na raznih volitvah na ideološki osnovi. Če bi bila njegova teza upravičena, potem bi bili v Gorici Italijani le tisti, ki volijo republikansko stranko in neofašiste; edino te dve skupini nista na zadnjih volitvah imeli slovenskih kandidatov.

Republikancev je sicer malo, zaradi tega ne pomenijo mnogo. Nas pa je več in danes se je marsikdo otresele določene strahu, ki je bil posledica nekajdesetletnega šikaniranja in ustrahovanja.

Dr. Manzini pozablja, da ni v prvih povojnih letih glasoval precej ljudi, tudi Slovencev ker ni so takrat imeli državljanstva. Pozablja, da je takrat prevladovalo ustrahovanje in da so se mnogi bali izraziti svoje slovenske mnenje in tudi v volilni kabini. Niti nje-manj ne ve, da so se takrat številni Slovenci glasovali za komunistično partijo, socialistično stranko, krščansko demokracijo. Nima pojma, da živi 300 Slovencev, da jih živi v Gorici Slovencev v Trzinu, v Dolenju, v Poljanu in še drugje.

Se bi lahko naštevati. Sociološki institut ki navaja 18.000 ljudi slovenske narodnosti na Goriškem, je gotovo svoja izvajanja utemeljil na manjšini in dejanski osnovi. Če bi se hoteli poglobiti, bi bilo dovolj prelistati seznam volilnih upravičencev v gorški občini. Zastopniki republikanske stranke bi moral vedeti, da dajejo danes ljudje svoj glas na raznih volitvah na ideološki osnovi. Če bi bila njegova teza upravičena, potem bi bili v Gorici Italijani le tisti, ki volijo republikansko stranko in neofašiste; edino te dve skupini nista na zadnjih volitvah imeli slovenskih kandidatov.

Republikancev je sicer malo, zaradi tega ne pomenijo mnogo. Nas pa je več in danes se je marsikdo otresele določene strahu, ki je bil posledica nekajdesetletnega šikaniranja in ustrahovanja.

Dr. Manzini pozablja, da ni v prvih povojnih letih glasoval precej ljudi, tudi Slovencev ker ni so takrat imeli državljanstva. Pozablja, da je takrat prevladovalo ustrahovanje in da so se mnogi bali izraziti svoje slovenske mnenje in tudi v volilni kabini. Niti nje-manj ne ve, da so se takrat številni Slovenci glasovali za komunistično partijo, socialistično stranko, krščansko demokracijo. Nima pojma, da živi 300 Slovencev, da jih živi v Gorici Slovencev v Trzinu, v Dolenju, v Poljanu in še drugje.

Se bi lahko naštevati. Sociološki institut ki navaja 18.000 ljudi slovenske narodnosti na Goriškem, je gotovo svoja izvajanja utemeljil na manjšini in dejanski osnovi. Če bi se hoteli poglobiti, bi bilo dovolj prelistati seznam volilnih upravičencev v gorški občini. Zastopniki republikanske stranke bi moral vedeti, da dajejo danes ljudje svoj glas na raznih volitvah na ideološki osnovi. Če bi bila njegova teza upravičena, potem bi bili v Gorici Italijani le tisti, ki volijo republikansko stranko in neofašiste; edino te dve skupini nista na zadnjih volitvah imeli slovenskih kandidatov.

Republikancev je sicer malo, zaradi tega ne pomenijo mnogo. Nas pa je več in danes se je marsikdo otresele določene strahu, ki je bil posledica nekajdesetletnega šikaniranja in ustrahovanja.

Dr. Manzini pozablja, da ni v prvih povojnih letih glasoval precej ljudi, tudi Slovencev ker ni so takrat imeli državljanstva. Pozablja, da je takrat prevladovalo ustrahovanje in da so se mnogi bali izraziti svoje slovenske mnenje in tudi v volilni kabini. Niti nje-manj ne ve, da so se takrat številni Slovenci glasovali za komunistično partijo, socialistično stranko, krščansko demokracijo. Nima pojma, da živi 300 Slovencev, da jih živi v Gorici Slovencev v Trzinu, v Dolenju, v Poljanu in še drugje.

Se bi lahko naštevati. Sociološki institut ki navaja 18.000 ljudi slovenske narodnosti na Goriškem, je gotovo svoja izvajanja utemeljil na manjšini in dejanski osnovi. Če bi se hoteli poglobiti, bi bilo dovolj prelistati seznam volilnih upravičencev v gorški občini. Zastopniki republikanske stranke bi moral vedeti, da dajejo danes ljudje svoj glas na raznih volitvah na ideološki osnovi. Če bi bila njegova teza upravičena, potem bi bili v Gorici Italijani le tisti, ki volijo republikansko stranko in neofašiste; edino te dve skupini nista na zadnjih volitvah imeli slovenskih kandidatov.

Republikancev je sicer malo, zaradi tega ne pomenijo mnogo. Nas pa je več in danes se je marsikdo otresele določene strahu, ki je bil posledica nekajdesetletnega šikaniranja in ustrahovanja.

Dr. Manzini pozablja, da ni v prvih povojnih letih glasoval precej ljudi, tudi Slovencev ker ni so takrat imeli državljanstva. Pozablja, da je takrat prevladovalo ustrahovanje in da so se mnogi bali izraziti svoje slovenske mnenje in tudi v volilni kabini. Niti nje-manj ne ve, da so se takrat številni Slovenci glasovali za komunistično partijo, socialistično stranko, krščansko demokracijo. Nima pojma, da živi 300 Slovencev, da jih živi v Gorici Slovencev v Trzinu, v Dolenju, v Poljanu in še drugje.

Se bi lahko naštevati. Sociološki institut ki navaja 18.000 ljudi slovenske narodnosti na Goriškem, je gotovo svoja izvajanja utemeljil na manjšini in dejanski osnovi. Če bi se hoteli poglobiti, bi bilo dovolj prelistati seznam volilnih upravičencev v gorški občini. Zastopniki republikanske stranke bi moral vedeti, da dajejo danes ljudje svoj glas na raznih volitvah na ideološki osnovi. Če bi bila njegova teza upravičena, potem bi bili v Gorici Italijani le tisti, ki volijo republikansko stranko in neofašiste; edino te dve skupini nista na zadnjih volitvah imeli slovenskih kandidatov.

Republikancev je sicer malo, zaradi tega ne pomenijo mnogo. Nas pa je več in danes se je marsikdo otresele določene strahu, ki je bil posledica nekajdesetletnega šikaniranja in ustrahovanja.

Dr. Manzini pozablja, da ni v prvih povojnih letih glasoval precej ljudi, tudi Slovencev ker ni so takrat imeli državljanstva. Pozablja, da je takrat prevladovalo ustrahovanje in da so se mnogi bali izraziti svoje slovenske mnenje in tudi v volilni kabini. Niti nje-manj ne ve, da so se takrat številni Slovenci glasovali za komunistično partijo, socialistično stranko, krščansko demokracijo. Nima pojma, da živi 300 Slovencev, da jih živi v Gorici Slovencev v Trzinu, v Dolenju, v Poljanu in še drugje.

Se bi lahko naštevati. Sociološki institut ki navaja 18.000 ljudi slovenske narodnosti na Goriškem, je gotovo svoja izvajanja utemeljil na manjšini in dejanski osnovi. Če bi se hoteli poglobiti, bi bilo dovolj prelistati seznam volilnih upravičencev v gorški občini. Zastopniki republikanske stranke bi moral vedeti, da dajejo danes ljudje svoj glas na raznih volitvah na ideološki osnovi. Če bi bila njegova teza upravičena, potem bi bili v Gorici Italijani le tisti, ki volijo republikansko stranko in neofašiste; edino te dve skupini nista na zadnjih volitvah imeli slovenskih kandidatov.

Republikancev je sicer malo, zaradi tega ne pomenijo mnogo. Nas pa je več in danes se je marsikdo otresele določene strahu, ki je bil posledica nekajdesetletnega šikaniranja in ustrahovanja.

Dr. Manzini pozablja, da ni v prvih povojnih letih glasoval precej ljudi, tudi Slovencev ker ni so takrat imeli državljanstva. Pozablja, da je takrat prevladovalo ustrahovanje in da so se mnogi bali izraziti svoje slovenske mnenje in tudi v volilni kabini. Niti nje-manj ne ve, da so se takrat številni Slovenci glasovali za komunistično partijo, socialistično stranko, krščansko demokracijo. Nima pojma, da živi 300 Slovencev, da jih živi v Gorici Slovencev v Trzinu, v Dolenju, v Poljanu in še drugje.

Se bi lahko naštevati. Sociološki institut ki navaja 18.000 ljudi slovenske narodnosti na Goriškem, je gotovo svoja izvajanja utemeljil na manjšini in dejanski osnovi. Če bi se hoteli poglobiti, bi bilo dovolj prelistati seznam volilnih upravičencev v gorški občini. Zastopniki republikanske stranke bi moral vedeti, da dajejo danes ljudje svoj glas na raznih volitvah na ideološki osnovi. Če bi bila njegova teza upravičena, potem bi bili v Gorici Italijani le tisti, ki volijo republikansko stranko in neofašiste; edino te dve skupini nista na zadnjih volitvah imeli slovenskih kandidatov.

Republikancev je sicer malo, zaradi tega ne pomenijo mnogo. Nas pa je več in danes se je marsikdo otresele določene strahu, ki je bil posledica nekajdesetletnega šikaniranja in ustrahovanja.

Dr. Manzini pozablja, da ni v prvih povojnih letih glasoval precej ljudi, tudi Slovencev ker ni so takrat imeli državljanstva. Pozablja, da je takrat prevladovalo ustrahovanje in da so se mnogi bali izraziti svoje slovenske mnenje in tudi v volilni kabini. Niti nje-manj ne ve, da so se takrat številni Slovenci glasovali za komunistično partijo, socialistično stranko, krščansko demokracijo. Nima pojma, da živi 300 Slovencev, da jih živi v Gorici Slovencev v Trzinu, v Dolenju, v Poljanu in še drugje.

Se bi lahko naštevati. Sociološki institut ki navaja 18.000 ljudi slovenske narodnosti na Goriškem, je gotovo svoja izvajanja utemeljil na manjšini in dejanski osnovi. Če bi se hoteli poglobiti, bi bilo dovolj prelistati seznam volilnih upravičencev v gorški občini. Zastopniki republikanske stranke bi moral vedeti, da dajejo danes ljudje svoj glas na raznih volitvah na ideološki osnovi. Če bi bila njegova teza upravičena, potem bi bili v Gorici Italijani le tisti, ki volijo republikansko stranko in neofašiste; edino te dve skupini nista na zadnjih volitvah imeli slovenskih kandidatov.

Republikancev je sicer malo, zaradi tega ne pomenijo mnogo. Nas pa je več in danes se je marsikdo otresele določene strahu, ki je bil posledica nekajdesetletnega šikaniranja in ustrahovanja.

Dr. Manzini pozablja, da ni v prvih povojnih letih glasoval precej ljudi, tudi Slovencev ker ni so takrat imeli državljanstva. Pozablja, da je takrat prevladovalo ustrahovanje in da so se mnogi bali izraziti svoje slovenske mnenje in tudi v volilni kabini. Niti nje-manj ne ve, da so se takrat številni Slovenci glasovali za komunistično partijo, socialistično stranko, krščansko demokracijo. Nima pojma, da živi 300 Slovencev, da jih živi v Gorici Slovencev v Trzinu, v Dolenju, v Poljanu in še drugje.

Se bi lahko naštevati. Sociološki institut ki navaja 18.000 ljudi slovenske narodnosti na Goriškem, je gotovo svoja izvajanja utemeljil na manjšini in dejanski osnovi. Če bi se hoteli poglobiti, bi bilo dovolj prelistati seznam volilnih upravičencev v gorški občini. Zastopniki republikanske stranke bi moral vedeti, da dajejo danes ljudje svoj glas na raznih volitvah na ideološki osnovi. Če bi bila njegova teza upravičena, potem bi bili v Gorici Italijani le tisti, ki volijo republikansko stranko in neofašiste; edino te dve skupini nista na zadnjih volitvah imeli slovenskih kandidatov.

Republikancev je sicer malo, zaradi tega ne pomenijo mnogo. Nas pa je več in danes se je marsikdo otresele določene strahu, ki je bil posledica nekajdesetletnega šikaniranja in ustrahovanja.

Dr. Manzini pozablja, da ni v prvih povojnih letih glasoval precej ljudi, tudi Slovencev ker ni so takrat imeli državljanstva. Pozablja, da je takrat prevladovalo ustrahovanje in da so se mnogi bali izraziti svoje slovenske mnenje in tudi v volilni kabini. Niti nje-manj ne ve, da so se takrat številni Slovenci glasovali za komunistično partijo, socialistično stranko, krščansko demokracijo. Nima pojma, da živi 300 Slovencev, da jih živi v Gorici Slovencev v Trzinu, v Dolenju, v Poljanu in še drugje.

Se bi lahko naštevati. Sociološki institut ki navaja 18.000 ljudi slovenske narodnosti na Goriškem, je gotovo svoja izvajanja utemeljil na manjšini in dejanski osnovi. Če bi se hoteli poglobiti, bi bilo dovolj prelistati seznam volilnih upravičencev v gorški občini. Zastopniki republikanske stranke bi moral vedeti, da dajejo danes ljudje svoj glas na raznih volitvah na ideološki osnovi. Če bi bila njegova teza upravičena, potem bi bili v Gorici Italijani le tisti, ki volijo republikansko stranko in neofašiste; edino te dve skupini nista na zadnjih volitvah imeli slovenskih kandidatov.

Republikancev je sicer malo, zaradi tega ne pomenijo mnogo. Nas pa je več in danes se je marsikdo otresele določene strahu, ki je bil posledica nekajdesetletnega šikaniranja in ustrahovanja.

Dr. Manzini pozablja, da ni v prvih povojnih letih glasoval precej ljudi, tudi Slovencev ker ni so takrat imeli državljanstva. Pozablja, da je takrat prevladovalo ustrahovanje in da so se mnogi bali izraziti svoje slovenske mnenje in tudi v volilni kabini. Niti nje-manj ne ve, da so se takrat številni Slovenci glasovali za komunistično partijo, socialistično stranko, krščansko demokracijo. Nima pojma, da živi 300 Slovencev, da jih živi v Gorici Slovencev v Trzinu, v Dolenju, v Poljanu in še drugje.

Se bi lahko naštevati. Sociološki institut ki navaja 18.000 ljudi slovenske narodnosti na Goriškem, je gotovo svoja izvajanja utemeljil na manjšini in dejanski osnovi. Če bi se hoteli poglobiti, bi bilo dovolj prelistati seznam volilnih upravičencev v gorški občini. Zastopniki republikanske stranke bi moral vedeti, da dajejo danes ljudje svoj glas na raznih volitvah na ideološki osnovi. Če bi bila njegova teza upravičena, potem bi bili v Gorici Italijani le tisti, ki volijo republikansko stranko in neofašiste; edino te dve skupini nista na zadnjih volitvah imeli slovenskih kandidatov.

Republikancev je sicer malo, zaradi tega ne pomenijo mnogo. Nas pa je več in danes se je marsikdo otresele določene strahu, ki je bil posledica nekajdesetletnega šikaniranja in ustrahovanja.

Dr. Manzini pozablja, da ni v prvih povojnih letih glasoval precej ljudi, tudi Slovencev ker ni so takrat imeli državljanstva. Pozablja, da je takrat prevladovalo ustrahovanje in da so se mnogi bali izraziti svoje slovenske mnenje in tudi v volilni kabini. Niti nje-manj ne ve, da so se takrat številni Slovenci glasovali za komunistično partijo, socialistično stranko, krščansko demokracijo. Nima pojma, da živi 300 Slovencev, da jih živi v Gorici Slovencev v Trzinu, v Dolenju, v Poljanu in še drugje.

Se bi lahko naštevati. Sociološki institut ki navaja 18.000 ljudi slovenske narodnosti na Goriškem, je gotovo svoja izvajanja utemeljil na manjšini in dejanski osnovi. Če bi se hoteli poglobiti, bi bilo dovolj prelistati seznam volilnih upravičencev v gorški občini. Zastopniki republikanske stranke bi moral vedeti, da dajejo danes ljudje svoj glas na raznih volitvah na ideološki osnovi. Če bi bila njegova teza upravičena, potem bi bili v Gorici Italijani le tisti, ki volijo republikansko stranko in neofašiste; edino te dve skupini nista na zadnjih volitvah imeli slovenskih kandidatov.

Republikancev je sicer malo, zaradi tega ne pomenijo mnogo. Nas pa je več in danes se je marsikdo otresele določene strahu, ki je bil posledica nekajdesetletnega šikaniranja in ustrahovanja.

Dr. Manzini pozablja, da ni v prvih povojnih letih glasoval precej ljudi, tudi Slovencev ker ni so takrat imeli državljanstva. Pozablja, da je takrat prevladovalo ustrahovanje in da so se mnogi bali izraziti svoje slovenske mnenje in tudi v volilni kabini. Niti nje-manj ne ve, da so se takrat številni Slovenci glasovali za komunistično partijo, socialistično stranko, krščansko demokracijo. Nima pojma, da živi 300 Slovencev, da jih živi v Gorici Slovencev v Trzinu, v Dolenju, v Poljanu in še drugje.

Se bi lahko naštevati. Sociološki institut ki navaja 18.000 ljudi slovenske narodnosti na Goriškem, je gotovo svoja izvajanja utemeljil na manjšini in dejanski osnovi. Če bi se hoteli poglobiti, bi bilo dovolj prelistati seznam volilnih upravičencev v gorški občini. Zastopniki republikanske stranke bi moral vedeti, da dajejo danes ljudje svoj glas na raznih volitvah na ideološki osnovi. Če bi bila njegova teza upravičena, potem bi bili v Gorici Italijani le tisti, ki volijo republikansko stranko in neofašiste; edino te dve skupini nista na zadnjih volitvah imeli slovenskih kandidatov.

Republikancev je sicer malo, zaradi tega ne pomenijo mnogo. Nas pa je več in danes se je marsikdo otresele določene strahu, ki je bil posledica nekajdesetletnega šikaniranja in ustrahovanja.

Dr. Manzini pozablja, da ni v prvih povojnih letih glasoval precej ljudi, tudi Slovencev ker ni so takrat imeli državljanstva. Pozablja, da je takrat prevladovalo ustrahovanje in da so se mnogi bali izraziti svoje slovenske mnenje in tudi v volilni kabini. Niti nje-manj ne ve, da so se takrat številni Slovenci glasovali za komunistično partijo, socialistično stranko, krščansko demokracijo. Nima pojma, da živi 300 Slovencev, da jih živi v Gorici Slovencev v Trzinu, v Dolenju, v Poljanu in še drugje.

Se bi lahko naštevati. Sociološki institut ki navaja 18.000 ljudi slovenske narodnosti na Goriškem, je gotovo svoja izvajanja utemeljil na manjšini in dejanski osnovi. Če bi se hoteli poglobiti, bi bilo dovolj prelistati seznam volilnih upravičencev v gorški občini. Zastopniki republikanske stranke bi moral vedeti, da dajejo danes ljudje svoj glas na raznih volitvah na ideološki osnovi. Če bi bila njegova teza upravičena, potem bi bili v Gorici Italijani le tisti, ki volijo republikansko stranko in neofašiste; edino te dve skupini nista na zadnjih volitvah imeli slovenskih kandidatov.

Republikancev je sicer malo, zaradi tega ne pomenijo mnogo. Nas pa je več in danes se je marsikdo otresele določene strahu, ki je bil posledica nekajdesetletnega šikaniranja in ustrahovanja.

Dr. Manzini pozablja, da ni v prvih povojnih letih glasoval precej ljudi, tudi Slovencev ker ni so takrat imeli državljanstva. Pozablja, da je takrat prevladovalo ustrahovanje in da so se mnogi bali izraziti svoje slovenske mnenje in tudi v volilni kabini. Niti nje-manj ne ve, da so se takrat številni Slovenci glasovali za komunistično partijo, socialistično stranko, krščansko demokracijo. Nima pojma, da živi 300 Slovencev, da jih živi v Gorici Slovencev v Trzinu, v Dolenju, v Poljanu in še drugje.

Se bi lahko naštevati. Sociološki institut ki navaja 18.000 ljudi slovenske narodnosti na Goriškem, je gotovo svoja izvajanja utemeljil na manjšini in dejanski osnovi. Če bi se hoteli poglobiti, bi bilo dovolj prelistati seznam volilnih upravičencev v gorški občini. Zastopniki republikanske stranke bi moral vedeti, da dajejo danes ljudje svoj glas na raznih volitvah na ideološki osnovi. Če bi bila njegova teza upravičena, potem bi bili v Gorici Italijani le tisti, ki volijo republikansko stranko in neofašiste; edino te dve skupini nista na zadnjih volitvah imeli slovenskih kandidatov.

Republikancev je sicer malo, zaradi tega ne pomenijo mnogo. Nas pa je več in danes se je marsikdo otresele določene strahu, ki je bil posledica nekajdesetletnega šikaniranja in ustrahovanja.

Dr. Manzini pozablja, da ni v prvih povojnih letih glasoval precej ljudi, tudi Slovencev ker ni so takrat imeli državljanstva. Pozablja, da je takrat prevladovalo ustrahovanje in da so se mnogi bali izraziti svoje slovenske mnenje in tudi v volilni kabini. Niti nje-manj ne ve, da so se takrat številni Slovenci glasovali za komunistično partijo, socialistično stranko, krščansko demokracijo. Nima pojma, da živi 300 Slovencev, da jih živi v Gorici Slovencev v Trzinu, v Dolenju, v Poljanu in še drugje.

Se bi lahko naštevati. Sociološki institut ki navaja 18.000 ljudi slovenske narodnosti na Goriškem, je gotovo svoja izvajanja utemeljil na manjšini in dejanski osnovi. Če bi se hoteli poglobiti, bi bilo dovolj prelistati seznam volilnih upravičencev v gorški občini. Zastopniki republikanske stranke bi moral vedeti, da dajejo danes ljudje svoj glas na raznih volitvah na ideološki osnovi. Če bi bila njegova teza upravičena, potem bi bili v Gorici Italijani le tisti, ki volijo republikansko stranko in neofašiste; edino te dve skupini nista na zadnjih volitvah imeli slovenskih kandidatov.

Republikancev je sicer malo, zaradi tega ne pomenijo mnogo. Nas pa je več in danes se je marsikdo otresele določene strahu, ki je bil posledica nekajdesetletnega šikaniranja in ustrahovanja.

Dr. Manzini pozablja, da ni v prvih povojnih letih glasoval precej ljudi, tudi Slovencev ker ni so takrat imeli državljanstva. Pozablja, da je takrat prevladovalo ustrahovanje in da so se mnogi bali izraziti svoje slovenske mnenje in tudi v volilni kabini. Niti nje-manj ne ve, da so se takrat številni Slovenci glasovali za komunistično partijo, socialistično stranko, krščansko demokracijo. Nima pojma, da živi 300 Slovencev, da jih živi v Gorici Slovencev v Trzinu, v Dolenju, v Poljanu in še drugje.

Se bi lahko naštevati. Sociološki institut ki navaja 18.000 ljudi slovenske narodnosti na Goriškem, je gotovo svoja izvajanja utemeljil na manjšini in dejanski osnovi. Če bi se hoteli poglobiti, bi bilo dovolj prelistati seznam volilnih upravičencev v gorški občini. Zastopniki republikanske stranke bi moral vedeti, da dajejo danes ljudje svoj glas na raznih volitvah na ideološki osnovi. Če bi bila njegova teza upravičena, potem bi bili v Gorici Italijani le tisti, ki volijo republikansko stranko in neofašiste; edino te dve skupini nista na zadnjih volitvah imeli slovenskih kandidatov.

Republikancev je sicer malo, zaradi tega ne pomenijo mnogo. Nas pa je več in danes se je marsikdo otresele določene strahu, ki je bil posledica nekajdesetletnega šikaniranja in ustrahovanja.

Dr. Manzini pozablja, da ni v prvih povojnih letih glasoval precej ljudi, tudi Slovencev ker ni so takrat imeli državljanstva. Pozablja, da je takrat prevladovalo ustrahovanje in da so se mnogi bali izraziti svoje slovenske mnenje in tudi v volilni kabini. Niti nje-manj ne ve, da so se takrat številni Slovenci glasovali za komunistično partijo, socialistično stranko, krščansko demokracijo. Nima pojma, da živi 300 Slovencev, da jih živi v Gorici Slovencev v Trzinu, v Dolenju, v Poljanu in še drugje.

Se bi lahko naštevati. Sociološki institut ki navaja 18.000 ljudi slovenske narodnosti na Goriškem, je gotovo svoja izvajanja utemeljil na manjšini in dejanski osnovi. Če bi se hoteli poglobiti, bi bilo dovolj prelistati seznam volilnih upravičencev v gorški občini. Zastopniki republikanske stranke bi moral vedeti, da dajejo danes ljudje svoj glas na raznih volitvah na ideološki osnovi. Če bi bila njegova teza upravičena, potem bi bili v Gorici Italijani le tisti, ki volijo republikansko stranko in neofašiste; edino te dve skupini nista na zadnjih volitvah imeli slovenskih kandidatov.

Republikancev je sicer malo, zaradi tega ne pomenijo mnogo. Nas pa je več in danes se je marsikdo otresele določene

PRVI ALARM PRIHAJA Z BALKANA

Kako se rešimo nevšečne gripe

Letošnja epidemija ni najhujših, vendar...

Iz nekaterih krajev Jugoslavije, konkretno iz Sarajeva in Zagreba, poročajo o prvih valih influence ali gripe. Ker je gripa tako rekoč že običajno vsakoletno zlo, se bomo ob njej ustavili v informativnem smislu, pa tudi s kakim nasvetom, kako se bomo proti njej borili ali kako se je bomo rešili.

Gripa je stara bolezen, le da se je človek v večjem obsegu z njo prvič srečal prva leta po prvi svetovni vojni. Evropa je tedaj zažela »španska«, ki je zahtevala več smrti, kot jih je zahtevala štiri leta trajajoča prva svetovna vojna. »Španska« je pobrala nad 20 milijonov življenj. Nato smo na gripo več ali manj pozabili, ker se je sicer pojavljala, vendar nikoli ne hudo, kot ob koncu vojne. O hujših epidemijah gripe smo začeli ponovno več govoriti nekaj let po drugi svetovni vojni, ko se je v Evropi pojavila »azijska«. Prišla je nato »črnoška«, nato »singapurska« in razne druge gripe, katerih ena je bila celo »friska«. Tokrat je najprej severozahodne predele Evrope in sedaj Balkan zajela »angleška« gripa.

Vrtno se h gripi kot epidemiji bolezi. V bistvu gre za blago bolezen, ki pa od časa do časa podvaja in se spremeni v bolezen, ki kar krepko žanje. In ta sicer blaga bolezen podvaja malone v pravih časih »terminih«. Čeprav pravijo, da »angleška« gripa ni kar tako, epidemijologijo, da še ni prišel čas, da bi se gripa iz blage spremeni v hudo. Prava huda gripa, kakršno smo doživeli v nekaj desetletjih, le tri ali štirikrat, bo prišla na vrsto šele leta 1978 ali celo 1979.

Virus gripe ali influence, kot kaže, doživlja določene mutacije, s katerimi se bolezen spreminja iz blage v hujšo. Vrhu tega je odvisno tudi od človeka, ki za to bolezen zboli. Predvsem od njegove odpornosti, pa tudi od načina, kako se skuša bolezen rešiti. Pomembnejše spremembe se vrstijo v povsem pravih časih razbojnih - pravi znani epidemijolog dr. A. Hrabar - ki trdi, da postane gripa nevarna vsako deseto leto. Z drugimi besedami pomeni, da virus gripe doživlja svojo ustrezno evolucijo vsako deseto leto. Nekateri tudi menijo, da temu ni kriv samo virus gripe, pač pa da je treba devedeset »odmorov«, v kolikor gre za ciklus desetlet let, pripisati imuniteti, ki za to dobi človek proti tej bolezni v hujši obliki. Naj bo kakor koli, dejstvo je, da se influenza pojavlja v hujši obliki v določenih terminih.

Ne tako velike, vsekakor pa izrazite spremembe doživlja virus gripe tudi vsako peto leto in v teh »epidemijskih« povzročila širše epidemije, ki pa so vendarle blažje od hudih epidemij. Sedanja, »angleška« gripa, je po svojem izvoru tista gripa, ki se pojavlja nekje sredi med dvema terminoma hude gripe.

Tako pravijo v Londonu in vse kaže, da bo to držalo, kajti »azijska« gripa izpred petih let je kar krepko kosila in mnoge spravila vsaj za teden dni v posteljo. Nato je zavladala zatišje vse do letošnjega leta. V londonskih laboratorijih trdijo, da se je virus »A-29« hongkonške epidemije povsem spremenil in da bomo zato doživeli pravo epidemijo hude gripe 1978 ali 1979.

Če smo že prej poudarili, da epidemija gripe ni nikoli tako morila kot leta 1918 in 1919, takoj po koncu prve svetovne vojne, moramo tudi dodati, da je »azijska« 1957 krepko kosila, da pa so jo laže prenesli starejši kot mladi. Iz tega so nekateri sklepali, da so laže prenesli »azijsko« tisti ljudje, ki so preboleli »špansko« takoj po prvi svetovni vojni. Nekateri strokovnjaki zato sklepajo, da je bil 1957. leto »ponovno v premetu« virus, ki je bil zelo podobna virusu influence iz 1918-1919.

Pustimo teorijo ob stran, naj se z njo ukvarjajo v laboratorijih in se lotimo še kratkih navodil, kako ravnamo, ko se nas gripa loti. Najprej, kako jo spoznamo. Gripa se začnejo oglašati izrazito. Zjutraj je človek še zdrav in krepak, opoldne se čuti nekoliko mlahavega, boljša ga kosti v sklepih pa tudi mišice. Proti večeru začuti hudi glavobol in ko si bo zmeril vročino bo opazil, da se je dvignila krepko nad normalo. Tedaj bo najbolje, da leže.

Po navadi pri influenci najprej »odpove« respiratorni trakt. Najprej začne v grlu »praskati«. Virus je napadel površino respiratornih kanalov, grla in sapnika. S tem pa tako rekoč odprl vrata bakterijam, ki bodo z vsi silo napadle vse to tako občutljivo področje. Tedaj se prejšnje pokašljevanje spremeni v kašelj in če organizem ne razpolaga z zadostnimi »zalogami« protiteles, se bo v nekaj urah prejšnje začetno vnetje spremenilo v bronhitis. In tedaj smo že tam.

Najbolje je, če nas ta štadij bolezni naide že v postelji. Tudi to še ni vse. Če se nam temperatura ne zniža v dveh treh dneh, pomeni, da se je prvotnemu virusu pridružil še kak drugi virus in da se je gripa »komplikirala«. Poleg bronhitisa pridejo tu v poštev pljučnica, vnetje sinusa, vnetje srednjega ušesa ali kaj podobnega. Po

navadi največ trpe tako imenovani delikatni organi.

V zadnjih časih vedno česče opažajo, da ima gripa zle posledice tudi na miokard, torej na srčno mišico. Hkrati pa so strokovnjaki ugotovili, da gripa ne načetja zdravja srca. Hkrati pa je znano, da je med ljudmi vedno več tistih, ki z njihovim srcem nekaj ni v redu. Odtod vedno več zlih posledic gripe na človekovo srce.

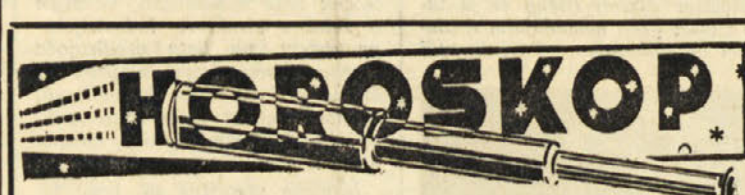
Ko smo tako videli, kakšna je zgodovina gripe ali influence in kako se v konkretnem primeru kaže, poglejmo še, kako se je rešimo.

Seveda je najbolje, obolelo je izogniti. V ta namen je priporočljivo cepiti se proti gripi. Če pa nas bolezen vendarle zajame, bo najbolje, da ležemo. Prej ležemo, bolj bo. In ko smo v postelji nam največ pomagajo vroči čaji in veliko vitamina. Potemtakem uživajmo veliko toplo limonade ali pa limone kar lepo. Priporočljivo je jemati vitamin C tudi tedaj, ko je gripa še daleč od nas. Mislimo zemljepisno. Seveda so proti gripi učinkovita tudi zdravila, toda o tem odloči zdravnik.

Jeseni v gozdu

(Foto R. Pahor)

Veljavno od 3. do 9. decembra 1972

OVEN (od 21. 3. do 20. 4.) Ko izbirate sodelavce ali poslovne partnerje, bodite nekoliko bolj resni in izbirni. Nekdo vam podtika stvari, ki bi vam znale škodovati. Preprečite tako izgubo, ne pa neuspeha. Ljubljana oseba zaželi vsaj trohico pozornosti. Pazite se prehlada.

BIK (od 21. 4. do 21. 5.) Teden bo razmeroma miren, razen zadnjih dveh dni, ko boste doživeli nekoliko neprijetno presenečenje. Ob nekem uspehu se ne navdušujte preveč, ker ne boste še na koncu poti. Tudi z morebitnimi uspehi v ljubini ne boste bahali. Držite se zadržane. Glavobol.

DVOJČKA (od 22. 5. do 22. 6.) Dobili boste neke vesti ali podatke, ki bi vam znali veliko koristiti, če jih boste pravočasno in pravilno uporabili. Nekaj sprememb v vašem delovnem programu. Sicer pa bo ves teden zelo miren, skoraj bi rekli še monoton in prijeten. Z zdravjem vse v redu.

RAK (od 23. 6. do 22. 7.) Zvezde so vam naklonjene, vprašanje je, če boste našli v sebi dovolj moči, da bi premaknili svojo dejavnost iz sedanjega mrtvila. Tudi vaše počutje ne bo slabo, kaže pa, da boste imeli premalo volje za sleherni napor. Nekoliko nervoze, ki bi bo posledica okolja.

LEV (od 23. 7. do 22. 8.) Ne zanemarjajte velikih stvari na račun drobnih dogodkov, s katerimi se boste morali ta teden ukvarjati. Če boste znali pravilno odmerjati čas, boste doživeli pravo pravico zmago. V nasprotnem primeru boste doživeli polom na delu in v družini. Upravičena nervoza.

DEVICA (od 23. 8. do 22. 9.) Srečali se boste z osebo, ki je niste videli že dolgo in ki bi vam mogla pomagati v trenutnih težavah, ki pa vam bodo vendarle škodovale. Na čustvenem področju boste doživeli nekaj novega, prijetnega. Zdravje odlično.

STRELEC (od 23. 9. do 22. 10.) Spremembe v delovnem okolju, ki bodo bolj negativno kot pozitivno vplivale na rezultate. Več odločnosti in vse bo prav izteklo. Došli boste neke vesti, ki vam bodo prišle kot prijeten obisk.

KOZOROG (od 23. 10. do 20. 11.) Ne zanemarjajte prevzetih obveznosti, kajti sicer si boste zaprli vrata za daljšo dobo. Bolje bi bilo zaviti roke in se pravočasno omejiti pred novimi obveznostmi. Neke govorice vam bodo škodovale. Uteho boste našli med svojci. Pazite na zdravje.

VODNAR (od 21. 11. do 19. 12.) Dela bo veliko, kajti načrti se bodo sprosti širili in poglabljali. Neko svoje poslovne posebnosti držite v tajnosti, da vas kdo ne spodnese. Tudi svojih čustvenih zadev ni treba obeti na veliki zvon, ko vam nihče ne bo pomagal. Z zdravjem boste zadovoljni.

RIBI (od 20. 12. do 20. 1. 1973.) Če ste na odgovornem mestu, vam teden ne bo prijeten. Mislili boste, da boste doživeli nekaj pomembnejših sprememb v prijetnem smislu. Pismo, obisk ali kaj podobnega, novega, kar bo takoj razbremenilo. Tudi v ljubini ali v družinskem okolju nasploh nič novega.

KDO JE TUDI KRIV ZA MRTVE OB NACISTIČNEM NAPADU NA BEOGRAD

Vedam in Tomauševa nista mogla prebuditi Simovića iz »dremeža«

Slovenska rodoljuba sta posredovala iz Celovca v Beograd vest o datumu napada že konec marca - Drugi podobni podatki so prišli še iz drugih virov

O tem, kako ni Stalin verjel niti Sogorju, niti Benešu ter tudi ne Anglielem, ki so ga opozarjali na nacistični napad in mu celo povedali točen datum, je cela gora podatkov in študij. Posledice tega so bile strahotne, žrtve je bilo ogromno. Toda ne le Stalin, tudi drugi so napravili tako usodne napake. Beograjski dnevnik »Politika« objavlja daljšo študijo o »peti koloni« v Jugoslaviji pred zadnjo vojno. V enem teh nadaljevanj avtor Milorad Janković prikazuje že nedogovorno obnašanje predsednika Simovića tik pred nacističnim napadom na Jugoslavijo, kar je zahtevalo od 40 do 50 tisoč žrtve. O tem Janković piše:

Medtem pa je bil eden izmed uspehov nemške obveščevalne službe v Beogradu - kraja skic mobilizacijskih krajev in protiletalskih zaklonišč v Beogradu. Skice so ukradli nemški agenti in izdajalci, ki so delovali v vrhovnem poveljstvu ter v vojnem ministristvu. Ti petokolonisti ki so nosili uniforme jugoslovanskih častnikov in ki jih je narod velikodušno plačeval, da bi ga v odločilnem trenutku branili, se niso pomešali svoj nameni, da ležemo. Prej ležemo, bolj bo. In ko smo v postelji nam največ pomagajo vroči čaji in veliko vitamina. Potemtakem uživajmo veliko toplo limonade ali pa limone kar lepo. Priporočljivo je jemati vitamin C tudi tedaj, ko je gripa še daleč od nas. Mislimo zemljepisno. Seveda so proti gripi učinkovita tudi zdravila, toda o tem odloči zdravnik.

Toda niti kraja skic protiletalskih zaklonišč ni bila imela tragičnih posledic, če bi se upoštevale dobljene vesti. Obveščevalni center Abwehra za Slovenijo je bil v Celovcu. Ta center je bil tesno povezan s »Stalno

postajo za prisluškovanje« v Gradcu, ki je sledila jugoslovanski vojaški radijski službi in še posebej lovila navodila, ki jih je drugi oddelek jug. vrhovnega poveljstva pošiljal svojem protiobveščevalnemu centru v Ljubljani, na sedežu dravske divizijske cone.

V Celovcu je dunajska centrala Abwehra organizirala svojo obveščevalno izpostavo pod preprostim imenom »Wehrmachtarchiv« (arhiv oboroženih sil.). Odtod je častnik Abwehra kapetan Andreas Zizelsberger s svojimi organi razvil zelo intenzivno obveščevalno dejavnost proti naši državi. Med drugim se je ukvarjal tudi z neposrednim podtikanjem vohunov. Eden teh je bil tudi bivši žandarmerijski narednik Bosko Lazić, ki ga je jug. protiobveščevalna služba odkrila.

Pri prisluškovanju radijskih zvez je »postaja za prisluškovanje« v Gradcu ušla tudi podatke, da Jugoslovani vedo, kaj je bivši narednik Lazić, ki mu je jug. protiobveščevalna služba pripravljala past. V tem primeru pa je bilo za Nemce bolj važno nekaj drugega: iz tega izhaja, da mora v Celovcu delovati neka obveščevalna skupina.

Pogoste aretacije nemških vohunov v Sloveniji so zaskrbljevale Abwehra. Čeprav so Nemci mogli vedeti ali vsaj slutiti, da obstaja slovenska patriotska protiobveščevalna grupa »Mifi-3«, niso mogli dojeti, kako to, da so Jugoslovani vedeli tudi za vohune, ki jih je bilo težko odkriti. Še najmanj so mogli pomisliti, da sedi jug. obveščevalec v samem celovškem centru Abwehra. Dunajska centrala Abwehra, oziroma glavna centrala za Jugoslavijo je večkrat opozorila celovški center, naj bo s svojimi vohuni »previdnejši«. Sumili so, da gre za dvojne vohune.

Z druge strani pa je varnostna RSNA, ki je delovala po svoji liniji, zvedela, da v celovškem Abwehru nekaj »skripilje«. Ker so bili vedno pripravljeni svojim konkurentom dokazati njihovo nesposobnost, so bili celovški gestapovci vedno pozorni. Toda vsi njihovi sumi so bili uperjeni v napačno smer. Šef »Wehrmachtarchiva« v Celovcu kap. Zizelsberger je imel kot neposrednega pomočnika Emila Vedama. Čeprav Slovenec se je Vedam izdal za Nemca in vročega nacističnega. Najprej ga je kapetan uporabljal kot prevajalca strogo zaprtih dokumentov, ko pa je v njem spoznal sposobnost obveščevalca, ga je uvrstil med vodilne ljudi skupine Abwehra. Toda Vedam je bil jugoslovanski rodoljub in član jug. obveščevalne mreže v Avstriji.

Obveščevalna služba Abwehra je dala svojem »punktu« v Celovcu ključne in kodekse, s pomočjo katerih so mogli dešifrirati vrsto jug. brzojavov. Toda hkrati so dešifrirali tudi Abwehrove brzojavke. Omenjeni Emil Vedam se je tako spoznal z vsemi tajnostmi in zanj šifrirani diagrami in druga navodila niso bila nikakršna tajnost. Kako je Emil Vedam prispeval v celovški »Wehrmachtarchiv«, nam ni znano, vendar kaže, da je bil tam od same ustanovitve te ekspoziture Abwehra, torej od 1939. Svoja poročila je Vedam dostavljal konju. konzulatu v Celovcu, za zvezo pa je služila Slovenka Tomauševa, ki je bila zaposlena v nekem antikvariatu. Z druge strani pa je bila Tomauševa povezana tudi z drugimi jug. obveščevalci. Vsi ti so se zavedali, kaj pomeni delati proti Hitlerju Nemčiji na ozemlju tretjega rajha. Toda njihov patriotizem je bil močnejši od strahu za lastno življenje.

Vedam pa se ni omejil le na zbiranje podatkov iz dokumentov, ki so mu bili dostopni, pač pa je izdelal tudi duplikat ključa varnostne blazine, v kateri je Zizelsberger hranil dokumente, ki jih ni pokazal niti svojem »sodelavcu«, Emil Vedam jih je prepisal ali fotografiral.

Toda najvažnejše od vsega je bila vest, da bo Jugoslavija napadena 5. aprila. Ta podatek je Vedam zvedel 20. marca 1941. (op. prev.) in že naslednjega dne je bil podatek dostavljen jug. vrhovnemu poveljstvu. To je bila torej prva vest, ki jo je tri dni pozneje potrdil tudi madžarski poslanik baron Besenyi. Ta vest ni niti najmanj prebudila iz dremeža jugoslovanskih oblastnikov. Kmalu zatem, 3. aprila, je Vedam popravil svoj podatek. Sporočil je, da so Nemci svoj napad položili na nedeljo, 6. aprila.

Toda podobno kot ni pozneje Stalin na noben način hotel verjeti v 15. maj, nato v 20. oziroma 22. junij 1941, tako ni hotel general Simović verjeti v 6. april. Uporno je sumil, da je to »maslos« angleške obveščevalne službe ali da mu sami Nemci podtikajo, da bi ga s tem speljali, da pride »odkritimi kartami« na dan.

Morda bi se še moglo razumeti, da se ne veruje nekemu podatku, vendar to je pod pogojem, ko bi ne bilo niti sledu o koncentraciji sovražniških sil na mejah. Ne verovati, da Jugoslavijo z vseh strani obdaja obroč nemških, italijanskih

Skupščina v Beogradu

in madžarskih divizij, in da ji grozi koncentracija tisoč letal, to je res nedojemljivo.

Preko sovjetske in tudi britanske obveščevalne mreže v Švici je že omenjeni Rudolf Ressler prav tako že postal vest, da bo Jugoslavija napadena v soboto, 5. aprila. O tem ni moglo biti nikakega dvoma, ker je vest dobil preko svojega sodelavca, antinacističnega iz nemškega vrhovnega poveljstva.

Ni točna verzija, da je bil polkovnik Vladimir Vauhnik, jug. vojaški poslanik v Berlinu, informiran 1. aprila popoldne, da bo »Jugoslavija« v nedeljo, 6. aprila, zgodaj zjutraj napadena. Vauhnik je mogel tedaj dobiti podatke za 5. in ne za 6. april, o čemer je naslednjega dne, 2. aprila, skozi tri kanale sporočil na glavno poveljstvo v Beograd.

Šele 3. aprila, ko je Hitler ukazal vrhovnemu poveljstvu Wehrmachta, da se kot dan »X« dokončno določi nedeljo, 6. aprila, je bil polkovnik Vauhnik takoj ponovno obveščen iz svojih virov. Da bi ne izgubljal časa in da bi ne puštil jug. vrhovnega poveljstva v zablodi, je Vauhnik takoj, istega dne, 3. aprila, poslal svojega pomočnika z letalom v Beograd, da vest ustmeno sporoči glavnemu poveljstvu, s samim tem pa tudi generalu Simoviću, da so Nemci dokončno izbrali nedeljo namesto sobote.

Kot niso hoteli verjeti vsem iz Celovca in iz Švice, tako niso verjeli niti Vauhniku. Sklepali so celo, da je jug. vojaškega atašea v Berlinu zavajala nemška protiobveščevalna služba. Ni jasno, zakaj so mislili, da jih sovražnik slepi. Vsa zgodovina vije je polna zavajanj, toda v popolnoma obratnem smislu, da sovražnik namreč ne namerava napasti.

Ko je šlo za Jugoslavijo, so po 27. marcu nacisti in fašisti vodili pravi jezič ogročenog gonjo in niso prisegali, da je ne bodo napadli. Še samo to obnašanje je lahko dokazovalo, da je napad le vprašanje dni. Celu preprosti ljudje so to pričakovali.

Naslednjega dne, 4. aprila, v petek, so ponovno prišle vesti, da bo Jugoslavija napadena in da bo Beograd močno bombardiran v nedeljo, 6. aprila »zjutraj«. Tokrat so vesti prihajale iz treh različnih obveščevalnih virov: od konzula Stojkovića iz Grada, kateremu sta podatek dala omenjena Vedam in Tomauševa iz Celovca, od jug. vojaškega atašea v Lizboni ter iz sovjetskih in britanskih obveščevalnih virov v Švici.

»Preložitve« datuma za napad je bil utrdil Simovićevu vlado in vojaške sile, da so to le »podtikanja«. Verjetno so pričakovali, da bodo obveščevalci naslednje jutro, 5. aprila, »odlošali« na 7. in 8. april itd. Z druge strani je izdajalec, nemški vohun, ki je delal v jug. vrhovnem poveljstvu, preko beograjskega »Bazasa« (radijske postaje v Dobročini ulici) obvestil dunajsko »Verbo«, da je Beograd točno poučen o dnevu napada, da pa se v vrhovnem poveljstvu smatra, da so to le »podtikanja« tujih služb. To je Nemce pomirilo.

Nov dotok točnih podatkov ni ostal pri tem. 5. aprila okoli 14.30 je radijska služba jug. vrhovnega poveljstva dobila šifriran radiogram polk. Stropnika, jug. vojaškega atašea v Bukarešti, da je »nemško letalstvo dobilo ukaz za akcijo proti Jugoslaviji v nedeljo ob 6.30, ko bo napaden Beograd«. Tu je bil čas napada na glavno mesto določen do minute! Ta radiogram je ušla in dešifrirala stalna postaja za prisluškovanje nacistične protiobveščevalne službe v Gradcu in verjetno je to navedlo restapo, da je začel z novimi preiskavami v Romuniji.

Toda, žal, niti radiogram iz Bukarešte ni prebudil iz dremeža Simovićevu vlado in vrhovno poveljstvo v Beogradu.

Končno, 5. aprila popoldne je prišlo tudi potrdilo vesti iz Bukarešte, jug. vojaški atašea v Rimu je sporočil, da »Beograd bo bombardiran jutri, v nedeljo, 6. aprila ob 6.30«.

Zanimivo je, da so Nemci do zadnjega trenutka držali svoje ital. partnerje v zmoti. Obvestili so jih,

da se bo napad začel 5. aprila in šele tega dne je nemški general von Rintelen, častnik za zvezo pri ital. vrhovni komandi sporočil, da je vse preloženo na 6. april. In tako je ta podatek prišel tudi na uho jug. vojaškemu atašeu v Rimu. Toda poveljstva ital. armad ob 1.30 obveščena, da se bo vojna začela istega dne ob 6. uri zjutraj.

Med ital. fašisti je zavladal prepah, ker je bilo ital. vrhovno poveljstvo preko SIMA obveščeno, da nameravajo Jugoslovani baje istega dne napasti Reko z močnimi silami in da obstajajo na Reki večlike oborožene skupine meščanov, ki komaj čakajo, da se dvignejo k uporu. Ali je bilo v tem kaj resnice, ni znano. Verjetno je šlo za antifašistično dejavnost članov KPJ.

Vtem ko so tako prihajale vesti, so se jug. politični in vojaški vrhovi obnašali kot bi se vse to nanašalo na neko deželo neke na koncu sveta in ne na Jugoslavijo. Najbližje lahko to označimo kot zločinsko malomarnost. General Simović se je celo pripravil, da naslednjega dne, v nedeljo, oroži svojo hišo; general Bogoljub Ilić, vrhovni minister, pa je 5. aprila okoli 18. ure zvečer naročil, naj člani vrhovnega štaba »naslednjega dne« pridejo na redno delo, da pa se nič ne evakuira iz pisarn, da bi to ne razburilo ljudstvo.

Velika jug. rodoljuba Emil Vedam in Tomauševa sta zaman požrtvovalno upravljali v nevarnost svoje življenje, da bi rešila stotoseke jugoslovanskih življenj. Končno ju je v začetku vojne, ko sta se pospešila svojo obveščevalno in patriotsko dejavnost, gestapo odkril. Arretirali so ju in odpeljali v Berlin na sedež RSNA. Da zadnjega sta se držala junaško pred gestapovskimi morilci, Nobeno mučenje ju ni zlomilo, da bi odkrila druge jug. obveščevalce na ozemlju rajha. Padla sta kot junaka na najtežjem, zornem bojišču. Ustrelili so ju ob 23. maju 1941 na dvorišču sedeža RSNA. Preden so odkrili smrtonosni strel, sta skupaj vzkliznila »Zivela Jugoslavija!«.

Način izvršitve smrtnih kazni pa najbolj dokazuje, da ju je tudi surovi nacistični sovražnik smatral za častna borca kar jima je dopustil smrt kot vojakoma svoje domovine. Gestapo je vohune vedno usmerjeval z važenjem ali z odklepanjem glave s sekuro na štoru v mračnih kletih prostorih RSNA. Ta dva rodoljuba sta v začetku borbe jugoslovanskih narodov proti nacistični zasedbi napravila velikansko uslugo. Zato so njuna imena ostala trajno zapisana v zgodovini jug. obveščevalne službe.

NEDELJA, 3. decembra

9.40 Domače: 9.45 Kmetijske razgledi: 10.12 Kmetijska oddaja: 11.00 Otroška matineja: 11.50, 18.10, 20.00, 22.00 Poročila: 11.55 Mestice Peyton: 12.45 TV kazipot: 13.15 Vatepoldo Dinamo Partizan: 14.00 Hokej Jesenice - Medveščak: 15.10 Vsi vemo vse: 16.10 Domače: 16.45 Za konec tedna: 17.05 Dediščina Toneta Cufarja: 18.15 Dvanajst stolov - II. del: 19.35 Reportaža: 20.30 Humor: oddaja: 21.15 Stih in pesem: 21.30 Športni pregled.

KOPRSKA BARVNA TV

20.00 Risanko: 20.15 Poročila: 20.30 Jug. mesta - Cetinje: 21.00 »Nerušljiva tišina« - film.

SRÉDA, 6. decembra

11.00 Splošna izobrazba: 17.50 Vitez Vihar - film: 18.15 Obzorje: 18.30 Po domače: 19.00 O filmu: 19.20 Med Indijanci v Koridžerji: 20.00 22.00 TV dnevnik: 20.35 H. Stendhal: Rdeče in črno: 21.20 Poema o plesu.

KOPRSKA BARVNA TV

16.00 Boks: 20.00 Risanke: 20.15 Poročila: 20.30 »Rdeče morje«: 21.20 Glasbeno - zabavna oddaja.

ČETRTAK, 7. decembra

11.00 Francoska: 16.10 Splošna izobrazba: 17.15 Vsi vemo vse: 18.30 Vsi vlaki sveta - film: 19.00 Rdeče morje - film: 20.00, 22.55 TV dnevnik: 20.35 Četrtniki razgledi: 21.25 V. Petrovič: Popje z ožganega grma: 22.15 B. Martini: Zenite.

KOPRSKA BARVNA TV

20.00 Risanko: 20.15 Poročila: 20.30 Zabavna glasbena oddaja: 21.25 Umetnost na tleh Jugoslavije.

TOREK, 5. decembra

9.35, 14.45 TV v šoli: 10.40, 15.35

RADIO VIZIJA

NEDELJA, 3. DECEMBRA

TRST A

8.15, 13.45, 14.15, 20.15 Poročila: 8.05 Slov. motivi: 8.30 Kmetijska oddaja: 9.00 Nabožna oddaja: 9.45 Komorna glasba: 11.15 E. Novelli: »Copek« - otroška igra: 12.15 Nabožna oddaja: 13.00 Zvočni zapisnik: 13.30 Glasba po željah: 15.45 Popoldanski koncert: 16.30 Glasba in sport: 17.30 J. Tavčar: »Zagometna smrt« - kriminalka: 20.00 Sport: 20.45 Praktika: 22.00 Nedelja in sport: 22.10 Sodobna glasba.

KOPER

6.30, 7.30, 12.30, 13.30, 20.30 Poročila: 6.15 Jutranja glasba: 9.00 Melodije: 10.15 Z nami je...: 10.30 Orkester: 11.15 Zbrane melodije: 11.30 Dogodki in odsvini: 11.45 Orkester Tabata: 12.05 Glasba po željah: 12.30 Zunanepolitični pregled: 14.30 Pisana glasba: 15.00 Plošče: 16.00 Deželni spored: 17.00 Sosedni kraji in ljudje: 17.35 Glasba po željah: 18.45 Poje Jožica Svete: 19.00 Nedeljska reportaža: 19.15 Na športnih igriščih: 19.30 Prenos RL: 20.00 Glasba v večeru: 20.30, 20.40 Orkestri: 21.00 Športna nedelja: 21.00 Opereta: 22.00 Ples.

NACIONALNI PROGRAM

8.00, 13.00, 15.00, 20.00 Poročila: 8.30 Kmetijska oddaja: 10.45, 11.15 Opraviljivi: 11.35 Roditeljski krožek: 12.00 Plošče: 14.00 Folk glasba: 14.30 Plošče: 15.00 Nogomet od minute do minute: 16.30 Popoldne z Mino: 17.28 Glasbeni variete: 18.15 Koncert: 19.30 Strnjene zgodbe z Divjeja zahoda: 21.15 Knjižna oddaja: 21.50 Palazze: »Le sorelle Matarassi«.

II. PROGRAM

7.30, 8.30, 13.30, 14.30, 19.30 Poročila: 8.40 Plošče: 9.35 Veliki variete: 11.00 Program z Bongiorom: 11.30 Domače pesmi: 13.00 Kviz: 13.35 Alto gradimento: 15.00 Preizkušajo se diletanti: 15.40 Vam ugaia klasika?: 16.30 Športna nedelja: 17.30 Plošče: 18.40 O sinonimi Canzonissimi:

ZAKljučna OCENA NASTOPA PRIMORSKIH EKIP V SLOVENSKIH LIGAH

Napredek v Mirnu, nazadovanje v Piranu
Poslabšali so se tudi nogometaši Kopra

Na splošno so se primorske ekipe v jesenskem delu tekmovanja odrezale dobro

Primorci smo imeli letos predstavitelja v slovenskih ligah, torej osem na sedem ekip (6 v zahodni, eni konjski nogometni ligi in ena v slovenski ligi), tako da smo lahko že s tega vidika zadovoljni.

IZOLA:
tradicionalno dobra jesen
Izolani so prvenstvo dobro začeli in bili po petem kolu celo drugi. Pozneje so nekoliko popustili, a bili so še vedno dobri, le njihovi golji so postali prava redkost. Zmage, pet remijev in samo dva poraza predstavljajo lep izkupiček, končna uvrstitev na petem mestu pa je več kot solidna, saj jim je po tehnikah spomladaj slabo kazalo. Sploh je pri Izoli postalo že tradicija, da jeseni, posebno na začetku zaigra izredno (tudi lani je bila po 4. in nato spet po 8. kolu druga), potem pa ji gre vse slabše, čim bolj se bliža konec. To je nekakšno čudno, saj od primorskih enajsteric pričakujemo spomladaj več glade na to, da v pripravih nimajo težav s snegom kot drugi. Bo že letošnje spomlad tudi z Izolo bolje?

Zal moramo omeniti še novico o slabem finančnem stanju izolskega kluba, ki smo jo dobili pred krat-

ko. Letošnji nastop Novogoričanov ni prinesel bistvenih novosti, z izjemo uspešnega uvajanja dveh ali treh mladih igralcev. Kakšne posebne igre niso pokazali, v splošnem pa so slabše prestali jesenski del kot lani. Šele zmaga nad Adrio jih je pripeljala na tretje mesto in približala uvrstitvi iz lanske jeseni, ko so bili drugi s 16 točkami (dve piki za Litijo). Borba za naslov prvaka bo letos verjetno težja kot v preteklem prvenstvu. V gosteh bodo imeli tekmo več, izmed težjih nasprotnikov pa dva doma (Slovan in Litijo) ter dva zunaj (Primorje in Ljubljana). Svoje upe gradijo predvsem na vrtni Gulini, Zimodolci ter Inka in Stojana Hvala.

VOZILA (Nova Gorica):
brez bistvenih novosti
Letošnji nastop Vozilov ni prinesel bistvenih novosti, z izjemo uspešnega uvajanja dveh ali treh mladih igralcev. Kakšne posebne igre niso pokazali, v splošnem pa so slabše prestali jesenski del kot lani. Šele zmaga nad Adrio jih je pripeljala na tretje mesto in približala uvrstitvi iz lanske jeseni, ko so bili drugi s 16 točkami (dve piki za Litijo). Borba za naslov prvaka bo letos verjetno težja kot v preteklem prvenstvu. V gosteh bodo imeli tekmo več, izmed težjih nasprotnikov pa dva doma (Slovan in Litijo) ter dva zunaj (Primorje in Ljubljana). Svoje upe gradijo predvsem na vrtni Gulini, Zimodolci ter Inka in Stojana Hvala.

ADRIA (Miren):
velik skok v kakovosti
Med primorskimi ekipami je najbolj napredovala mirenška Adria in sicer z devetega mesta v lanskem jeseni oziroma sedmega mesta v končni uvrstitvi na četrto mesto. Z malo več sreče pa bi bila lahko tudi višje, saj sta bila ob njena poraza nezaznava, v Kranju pa je bila ob zmago v zadnji minuti. Napredek je bil bolj ali manj pričakovani, saj se je moštvo poleti zelo okrepilo. V dveh starih pa so bili Mirenci najboljši med vsemi v ligi: imeli so najboljši učinkovitost napad in bili najuspešnejši domačini (vseh pet tekem doma so dobili s povprečno petimi goli). Spomladaj lahko skočijo še višje. Ekipa bo namreč še močnejša, saj bodo končno lahko zaigrali Perso, Petrovič in Gorjan. Poleg tega pa bodo imeli tudi tekmo več na svojem igrišču.

TOLMIN (17 golov)
Leban, Kanalec in Vukotič 3. Veličkovič in Zorč 2. Cimerman in Simič 1. Cargo (Adria) in Z. Furlanič (Jadrano) 1 avtogol.

KOPER (15 golov)
Dobrin, Filipovič in Morato 4. Ambrožič 3.

JADRAN (15 golov)
J. Bertok 4, Krkoč in Prodan 3. B. Bertok, Hrvatini, Prašnikar in Purger 1, Sarč (Ušnjak) 1 avtogol.

IZOLA (13 golov)
V. Gregorič 4, Grbec in Lokas 2. Bučar in Franceškin 1, 3 goli brez strele (Izola: Kovinar 3:0 d.b.).

PIRAN (13 golov)
Simonovič in Tonič 2, Črnac, Jelincič in Purč 1.

kim. Čeprav imajo v Izoli profesionalnega trenerja, pa je za nagrade igralcem zelo slabo poskrbljeno.

KOPER:
nekoliko razočarali
Koperski nogometaši so nas tokrat pustili na cedilu, saj smo pričakovali višjo uvrstitev od osmega mesta. Spominimo se le, da so bili lani šesti v jesenskem delu in peti na koncu. Samo na nekaterih tekmah so zaigrali tako, kot smo si želeli. Odhod Miliča, Malčoka in Jovanoviča je pustil hujše posledice od predvidenih. Novi igralci (Morato, Ivančič, Dobrin) jih ni so uspeli popolnoma nadomestiti, pojavila pa so se tudi poškodbe. Koperski ljubitelji nogometa želijo pričakujejo vrnitev Lovrečiča in Dobrovskega, ki sta bila pred odhodom ko vajomk stebra obrambe.

PRIMORJE (Ajdovščina):
lepe možnosti za končni naslov
Primorje je bilo največ časa na prvem mestu, od 3. do 9. kola, potem pa je oddalo točko v Litijo in dve v Mirnu, s tem pa je jesenski naslov pripadel Slovanu, ki je imel boljše razliko v golih. Kljub temu pa so možnosti Ajdovčev za končni naslov zelo lepe. Če bi lanske jeseni, ko so bili šele četrta s 15 točkami, zbrali toliko pik, bi

bili mogoče potem na koncu tudi prvi. Spomladaj čaka Primorje le eno težko gostovanje in sicer pri ljubljanskem Slovanu. Na domačem igrišču, kjer ni oddalo niti točke v tem delu, pa bo pričakala Adrio, Vozila, Litijo in imela tekmo več.

VOZILA (Nova Gorica):
brez bistvenih novosti
Letošnji nastop Vozilov ni prinesel bistvenih novosti, z izjemo uspešnega uvajanja dveh ali treh mladih igralcev. Kakšne posebne igre niso pokazali, v splošnem pa so slabše prestali jesenski del kot lani. Šele zmaga nad Adrio jih je pripeljala na tretje mesto in približala uvrstitvi iz lanske jeseni, ko so bili drugi s 16 točkami (dve piki za Litijo). Borba za naslov prvaka bo letos verjetno težja kot v preteklem prvenstvu. V gosteh bodo imeli tekmo več, izmed težjih nasprotnikov pa dva doma (Slovan in Litijo) ter dva zunaj (Primorje in Ljubljana). Svoje upe gradijo predvsem na vrtni Gulini, Zimodolci ter Inka in Stojana Hvala.

ADRIA (Miren):
velik skok v kakovosti
Med primorskimi ekipami je najbolj napredovala mirenška Adria in sicer z devetega mesta v lanskem jeseni oziroma sedmega mesta v končni uvrstitvi na četrto mesto. Z malo več sreče pa bi bila lahko tudi višje, saj sta bila ob njena poraza nezaznava, v Kranju pa je bila ob zmago v zadnji minuti. Napredek je bil bolj ali manj pričakovani, saj se je moštvo poleti zelo okrepilo. V dveh starih pa so bili Mirenci najboljši med vsemi v ligi: imeli so najboljši učinkovitost napad in bili najuspešnejši domačini (vseh pet tekem doma so dobili s povprečno petimi goli). Spomladaj lahko skočijo še višje. Ekipa bo namreč še močnejša, saj bodo končno lahko zaigrali Perso, Petrovič in Gorjan. Poleg tega pa bodo imeli tudi tekmo več na svojem igrišču.

TOLMIN (17 golov)
Leban, Kanalec in Vukotič 3. Veličkovič in Zorč 2. Cimerman in Simič 1. Cargo (Adria) in Z. Furlanič (Jadrano) 1 avtogol.

KOPER (15 golov)
Dobrin, Filipovič in Morato 4. Ambrožič 3.

JADRAN (15 golov)
J. Bertok 4, Krkoč in Prodan 3. B. Bertok, Hrvatini, Prašnikar in Purger 1, Sarč (Ušnjak) 1 avtogol.

IZOLA (13 golov)
V. Gregorič 4, Grbec in Lokas 2. Bučar in Franceškin 1, 3 goli brez strele (Izola: Kovinar 3:0 d.b.).

PIRAN (13 golov)
Simonovič in Tonič 2, Črnac, Jelincič in Purč 1.

kim. Čeprav imajo v Izoli profesionalnega trenerja, pa je za nagrade igralcem zelo slabo poskrbljeno.

KOPER:
nekoliko razočarali
Koperski nogometaši so nas tokrat pustili na cedilu, saj smo pričakovali višjo uvrstitev od osmega mesta. Spominimo se le, da so bili lani šesti v jesenskem delu in peti na koncu. Samo na nekaterih tekmah so zaigrali tako, kot smo si želeli. Odhod Miliča, Malčoka in Jovanoviča je pustil hujše posledice od predvidenih. Novi igralci (Morato, Ivančič, Dobrin) jih ni so uspeli popolnoma nadomestiti, pojavila pa so se tudi poškodbe. Koperski ljubitelji nogometa želijo pričakujejo vrnitev Lovrečiča in Dobrovskega, ki sta bila pred odhodom ko vajomk stebra obrambe.

PRIMORJE (Ajdovščina):
lepe možnosti za končni naslov
Primorje je bilo največ časa na prvem mestu, od 3. do 9. kola, potem pa je oddalo točko v Litijo in dve v Mirnu, s tem pa je jesenski naslov pripadel Slovanu, ki je imel boljše razliko v golih. Kljub temu pa so možnosti Ajdovčev za končni naslov zelo lepe. Če bi lanske jeseni, ko so bili šele četrta s 15 točkami, zbrali toliko pik, bi

bili mogoče potem na koncu tudi prvi. Spomladaj čaka Primorje le eno težko gostovanje in sicer pri ljubljanskem Slovanu. Na domačem igrišču, kjer ni oddalo niti točke v tem delu, pa bo pričakala Adrio, Vozila, Litijo in imela tekmo več.

VOZILA (Nova Gorica):
brez bistvenih novosti
Letošnji nastop Vozilov ni prinesel bistvenih novosti, z izjemo uspešnega uvajanja dveh ali treh mladih igralcev. Kakšne posebne igre niso pokazali, v splošnem pa so slabše prestali jesenski del kot lani. Šele zmaga nad Adrio jih je pripeljala na tretje mesto in približala uvrstitvi iz lanske jeseni, ko so bili drugi s 16 točkami (dve piki za Litijo). Borba za naslov prvaka bo letos verjetno težja kot v preteklem prvenstvu. V gosteh bodo imeli tekmo več, izmed težjih nasprotnikov pa dva doma (Slovan in Litijo) ter dva zunaj (Primorje in Ljubljana). Svoje upe gradijo predvsem na vrtni Gulini, Zimodolci ter Inka in Stojana Hvala.

ADRIA (Miren):
velik skok v kakovosti
Med primorskimi ekipami je najbolj napredovala mirenška Adria in sicer z devetega mesta v lanskem jeseni oziroma sedmega mesta v končni uvrstitvi na četrto mesto. Z malo več sreče pa bi bila lahko tudi višje, saj sta bila ob njena poraza nezaznava, v Kranju pa je bila ob zmago v zadnji minuti. Napredek je bil bolj ali manj pričakovani, saj se je moštvo poleti zelo okrepilo. V dveh starih pa so bili Mirenci najboljši med vsemi v ligi: imeli so najboljši učinkovitost napad in bili najuspešnejši domačini (vseh pet tekem doma so dobili s povprečno petimi goli). Spomladaj lahko skočijo še višje. Ekipa bo namreč še močnejša, saj bodo končno lahko zaigrali Perso, Petrovič in Gorjan. Poleg tega pa bodo imeli tudi tekmo več na svojem igrišču.

TOLMIN (17 golov)
Leban, Kanalec in Vukotič 3. Veličkovič in Zorč 2. Cimerman in Simič 1. Cargo (Adria) in Z. Furlanič (Jadrano) 1 avtogol.

KOPER (15 golov)
Dobrin, Filipovič in Morato 4. Ambrožič 3.

JADRAN (15 golov)
J. Bertok 4, Krkoč in Prodan 3. B. Bertok, Hrvatini, Prašnikar in Purger 1, Sarč (Ušnjak) 1 avtogol.

IZOLA (13 golov)
V. Gregorič 4, Grbec in Lokas 2. Bučar in Franceškin 1, 3 goli brez strele (Izola: Kovinar 3:0 d.b.).

PIRAN (13 golov)
Simonovič in Tonič 2, Črnac, Jelincič in Purč 1.

kim. Čeprav imajo v Izoli profesionalnega trenerja, pa je za nagrade igralcem zelo slabo poskrbljeno.

KOPER:
nekoliko razočarali
Koperski nogometaši so nas tokrat pustili na cedilu, saj smo pričakovali višjo uvrstitev od osmega mesta. Spominimo se le, da so bili lani šesti v jesenskem delu in peti na koncu. Samo na nekaterih tekmah so zaigrali tako, kot smo si želeli. Odhod Miliča, Malčoka in Jovanoviča je pustil hujše posledice od predvidenih. Novi igralci (Morato, Ivančič, Dobrin) jih ni so uspeli popolnoma nadomestiti, pojavila pa so se tudi poškodbe. Koperski ljubitelji nogometa želijo pričakujejo vrnitev Lovrečiča in Dobrovskega, ki sta bila pred odhodom ko vajomk stebra obrambe.

PRIMORJE (Ajdovščina):
lepe možnosti za končni naslov
Primorje je bilo največ časa na prvem mestu, od 3. do 9. kola, potem pa je oddalo točko v Litijo in dve v Mirnu, s tem pa je jesenski naslov pripadel Slovanu, ki je imel boljše razliko v golih. Kljub temu pa so možnosti Ajdovčev za končni naslov zelo lepe. Če bi lanske jeseni, ko so bili šele četrta s 15 točkami, zbrali toliko pik, bi

bili mogoče potem na koncu tudi prvi. Spomladaj čaka Primorje le eno težko gostovanje in sicer pri ljubljanskem Slovanu. Na domačem igrišču, kjer ni oddalo niti točke v tem delu, pa bo pričakala Adrio, Vozila, Litijo in imela tekmo več.

VOZILA (Nova Gorica):
brez bistvenih novosti
Letošnji nastop Vozilov ni prinesel bistvenih novosti, z izjemo uspešnega uvajanja dveh ali treh mladih igralcev. Kakšne posebne igre niso pokazali, v splošnem pa so slabše prestali jesenski del kot lani. Šele zmaga nad Adrio jih je pripeljala na tretje mesto in približala uvrstitvi iz lanske jeseni, ko so bili drugi s 16 točkami (dve piki za Litijo). Borba za naslov prvaka bo letos verjetno težja kot v preteklem prvenstvu. V gosteh bodo imeli tekmo več, izmed težjih nasprotnikov pa dva doma (Slovan in Litijo) ter dva zunaj (Primorje in Ljubljana). Svoje upe gradijo predvsem na vrtni Gulini, Zimodolci ter Inka in Stojana Hvala.

ADRIA (Miren):
velik skok v kakovosti
Med primorskimi ekipami je najbolj napredovala mirenška Adria in sicer z devetega mesta v lanskem jeseni oziroma sedmega mesta v končni uvrstitvi na četrto mesto. Z malo več sreče pa bi bila lahko tudi višje, saj sta bila ob njena poraza nezaznava, v Kranju pa je bila ob zmago v zadnji minuti. Napredek je bil bolj ali manj pričakovani, saj se je moštvo poleti zelo okrepilo. V dveh starih pa so bili Mirenci najboljši med vsemi v ligi: imeli so najboljši učinkovitost napad in bili najuspešnejši domačini (vseh pet tekem doma so dobili s povprečno petimi goli). Spomladaj lahko skočijo še višje. Ekipa bo namreč še močnejša, saj bodo končno lahko zaigrali Perso, Petrovič in Gorjan. Poleg tega pa bodo imeli tudi tekmo več na svojem igrišču.

TOLMIN (17 golov)
Leban, Kanalec in Vukotič 3. Veličkovič in Zorč 2. Cimerman in Simič 1. Cargo (Adria) in Z. Furlanič (Jadrano) 1 avtogol.

KOPER (15 golov)
Dobrin, Filipovič in Morato 4. Ambrožič 3.

JADRAN (15 golov)
J. Bertok 4, Krkoč in Prodan 3. B. Bertok, Hrvatini, Prašnikar in Purger 1, Sarč (Ušnjak) 1 avtogol.

IZOLA (13 golov)
V. Gregorič 4, Grbec in Lokas 2. Bučar in Franceškin 1, 3 goli brez strele (Izola: Kovinar 3:0 d.b.).

PIRAN (13 golov)
Simonovič in Tonič 2, Črnac, Jelincič in Purč 1.

kim. Čeprav imajo v Izoli profesionalnega trenerja, pa je za nagrade igralcem zelo slabo poskrbljeno.

KOPER:
nekoliko razočarali
Koperski nogometaši so nas tokrat pustili na cedilu, saj smo pričakovali višjo uvrstitev od osmega mesta. Spominimo se le, da so bili lani šesti v jesenskem delu in peti na koncu. Samo na nekaterih tekmah so zaigrali tako, kot smo si želeli. Odhod Miliča, Malčoka in Jovanoviča je pustil hujše posledice od predvidenih. Novi igralci (Morato, Ivančič, Dobrin) jih ni so uspeli popolnoma nadomestiti, pojavila pa so se tudi poškodbe. Koperski ljubitelji nogometa želijo pričakujejo vrnitev Lovrečiča in Dobrovskega, ki sta bila pred odhodom ko vajomk stebra obrambe.

PRIMORJE (Ajdovščina):
lepe možnosti za končni naslov
Primorje je bilo največ časa na prvem mestu, od 3. do 9. kola, potem pa je oddalo točko v Litijo in dve v Mirnu, s tem pa je jesenski naslov pripadel Slovanu, ki je imel boljše razliko v golih. Kljub temu pa so možnosti Ajdovčev za končni naslov zelo lepe. Če bi lanske jeseni, ko so bili šele četrta s 15 točkami, zbrali toliko pik, bi

bili mogoče potem na koncu tudi prvi. Spomladaj čaka Primorje le eno težko gostovanje in sicer pri ljubljanskem Slovanu. Na domačem igrišču, kjer ni oddalo niti točke v tem delu, pa bo pričakala Adrio, Vozila, Litijo in imela tekmo več.

VOZILA (Nova Gorica):
brez bistvenih novosti
Letošnji nastop Vozilov ni prinesel bistvenih novosti, z izjemo uspešnega uvajanja dveh ali treh mladih igralcev. Kakšne posebne igre niso pokazali, v splošnem pa so slabše prestali jesenski del kot lani. Šele zmaga nad Adrio jih je pripeljala na tretje mesto in približala uvrstitvi iz lanske jeseni, ko so bili drugi s 16 točkami (dve piki za Litijo). Borba za naslov prvaka bo letos verjetno težja kot v preteklem prvenstvu. V gosteh bodo imeli tekmo več, izmed težjih nasprotnikov pa dva doma (Slovan in Litijo) ter dva zunaj (Primorje in Ljubljana). Svoje upe gradijo predvsem na vrtni Gulini, Zimodolci ter Inka in Stojana Hvala.

ADRIA (Miren):
velik skok v kakovosti
Med primorskimi ekipami je najbolj napredovala mirenška Adria in sicer z devetega mesta v lanskem jeseni oziroma sedmega mesta v končni uvrstitvi na četrto mesto. Z malo več sreče pa bi bila lahko tudi višje, saj sta bila ob njena poraza nezaznava, v Kranju pa je bila ob zmago v zadnji minuti. Napredek je bil bolj ali manj pričakovani, saj se je moštvo poleti zelo okrepilo. V dveh starih pa so bili Mirenci najboljši med vsemi v ligi: imeli so najboljši učinkovitost napad in bili najuspešnejši domačini (vseh pet tekem doma so dobili s povprečno petimi goli). Spomladaj lahko skočijo še višje. Ekipa bo namreč še močnejša, saj bodo končno lahko zaigrali Perso, Petrovič in Gorjan. Poleg tega pa bodo imeli tudi tekmo več na svojem igrišču.

TOLMIN (17 golov)
Leban, Kanalec in Vukotič 3. Veličkovič in Zorč 2. Cimerman in Simič 1. Cargo (Adria) in Z. Furlanič (Jadrano) 1 avtogol.

KOPER (15 golov)
Dobrin, Filipovič in Morato 4. Ambrožič 3.

JADRAN (15 golov)
J. Bertok 4, Krkoč in Prodan 3. B. Bertok, Hrvatini, Prašnikar in Purger 1, Sarč (Ušnjak) 1 avtogol.

IZOLA (13 golov)
V. Gregorič 4, Grbec in Lokas 2. Bučar in Franceškin 1, 3 goli brez strele (Izola: Kovinar 3:0 d.b.).

PIRAN (13 golov)
Simonovič in Tonič 2, Črnac, Jelincič in Purč 1.

kim. Čeprav imajo v Izoli profesionalnega trenerja, pa je za nagrade igralcem zelo slabo poskrbljeno.

KOPER:
nekoliko razočarali
Koperski nogometaši so nas tokrat pustili na cedilu, saj smo pričakovali višjo uvrstitev od osmega mesta. Spominimo se le, da so bili lani šesti v jesenskem delu in peti na koncu. Samo na nekaterih tekmah so zaigrali tako, kot smo si želeli. Odhod Miliča, Malčoka in Jovanoviča je pustil hujše posledice od predvidenih. Novi igralci (Morato, Ivančič, Dobrin) jih ni so uspeli popolnoma nadomestiti, pojavila pa so se tudi poškodbe. Koperski ljubitelji nogometa želijo pričakujejo vrnitev Lovrečiča in Dobrovskega, ki sta bila pred odhodom ko vajomk stebra obrambe.

PRIMORJE (Ajdovščina):
lepe možnosti za končni naslov
Primorje je bilo največ časa na prvem mestu, od 3. do 9. kola, potem pa je oddalo točko v Litijo in dve v Mirnu, s tem pa je jesenski naslov pripadel Slovanu, ki je imel boljše razliko v golih. Kljub temu pa so možnosti Ajdovčev za končni naslov zelo lepe. Če bi lanske jeseni, ko so bili šele četrta s 15 točkami, zbrali toliko pik, bi

bili mogoče potem na koncu tudi prvi. Spomladaj čaka Primorje le eno težko gostovanje in sicer pri ljubljanskem Slovanu. Na domačem igrišču, kjer ni oddalo niti točke v tem delu, pa bo pričakala Adrio, Vozila, Litijo in imela tekmo več.

VOZILA (Nova Gorica):
brez bistvenih novosti
Letošnji nastop Vozilov ni prinesel bistvenih novosti, z izjemo uspešnega uvajanja dveh ali treh mladih igralcev. Kakšne posebne igre niso pokazali, v splošnem pa so slabše prestali jesenski del kot lani. Šele zmaga nad Adrio jih je pripeljala na tretje mesto in približala uvrstitvi iz lanske jeseni, ko so bili drugi s 16 točkami (dve piki za Litijo). Borba za naslov prvaka bo letos verjetno težja kot v preteklem prvenstvu. V gosteh bodo imeli tekmo več, izmed težjih nasprotnikov pa dva doma (Slovan in Litijo) ter dva zunaj (Primorje in Ljubljana). Svoje upe gradijo predvsem na vrtni Gulini, Zimodolci ter Inka in Stojana Hvala.

ADRIA (Miren):
velik skok v kakovosti
Med primorskimi ekipami je najbolj napredovala mirenška Adria in sicer z devetega mesta v lanskem jeseni oziroma sedmega mesta v končni uvrstitvi na četrto mesto. Z malo več sreče pa bi bila lahko tudi višje, saj sta bila ob njena poraza nezaznava, v Kranju pa je bila ob zmago v zadnji minuti. Napredek je bil bolj ali manj pričakovani, saj se je moštvo poleti zelo okrepilo. V dveh starih pa so bili Mirenci najboljši med vsemi v ligi: imeli so najboljši učinkovitost napad in bili najuspešnejši domačini (vseh pet tekem doma so dobili s povprečno petimi goli). Spomladaj lahko skočijo še višje. Ekipa bo namreč še močnejša, saj bodo končno lahko zaigrali Perso, Petrovič in Gorjan. Poleg tega pa bodo imeli tudi tekmo več na svojem igrišču.

TOLMIN (17 golov)
Leban, Kanalec in Vukotič 3. Veličkovič in Zorč 2. Cimerman in Simič 1. Cargo (Adria) in Z. Furlanič (Jadrano) 1 avtogol.

KOPER (15 golov)
Dobrin, Filipovič in Morato 4. Ambrožič 3.

JADRAN (15 golov)
J. Bertok 4, Krkoč in Prodan 3. B. Bertok, Hrvatini, Prašnikar in Purger 1, Sarč (Ušnjak) 1 avtogol.

IZOLA (13 golov)
V. Gregorič 4, Grbec in Lokas 2. Bučar in Franceškin 1, 3 goli brez strele (Izola: Kovinar 3:0 d.b.).

PIRAN (13 golov)
Simonovič in Tonič 2, Črnac, Jelincič in Purč 1.

kim. Čeprav imajo v Izoli profesionalnega trenerja, pa je za nagrade igralcem zelo slabo poskrbljeno.

KOPER:
nekoliko razočarali
Koperski nogometaši so nas tokrat pustili na cedilu, saj smo pričakovali višjo uvrstitev od osmega mesta. Spominimo se le, da so bili lani šesti v jesenskem delu in peti na koncu. Samo na nekaterih tekmah so zaigrali tako, kot smo si želeli. Odhod Miliča, Malčoka in Jovanoviča je pustil hujše posledice od predvidenih. Novi igralci (Morato, Ivančič, Dobrin) jih ni so uspeli popolnoma nadomestiti, pojavila pa so se tudi poškodbe. Koperski ljubitelji nogometa želijo pričakujejo vrnitev Lovrečiča in Dobrovskega, ki sta bila pred odhodom ko vajomk stebra obrambe.

PRIMORJE (Ajdovščina):
lepe možnosti za končni naslov
Primorje je bilo največ časa na prvem mestu, od 3. do 9. kola, potem pa je oddalo točko v Litijo in dve v Mirnu, s tem pa je jesenski naslov pripadel Slovanu, ki je imel boljše razliko v golih. Kljub temu pa so možnosti Ajdovčev za končni naslov zelo lepe. Če bi lanske jeseni, ko so bili šele četrta s 15 točkami, zbrali toliko pik, bi

bili mogoče potem na koncu tudi prvi. Spomladaj čaka Primorje le eno težko gostovanje in sicer pri ljubljanskem Slovanu. Na domačem igrišču, kjer ni oddalo niti točke v tem delu, pa bo pričakala Adrio, Vozila, Litijo in imela tekmo več.

VOZILA (Nova Gorica):
brez bistvenih novosti
Letošnji nastop Vozilov ni prinesel bistvenih novosti, z izjemo uspešnega uvajanja dveh ali treh mladih igralcev. Kakšne posebne igre niso pokazali, v splošnem pa so slabše prestali jesenski del kot lani. Šele zmaga nad Adrio jih je pripeljala na tretje mesto in približala uvrstitvi iz lanske jeseni, ko so bili drugi s 16 točkami (dve piki za Litijo). Borba za naslov prvaka bo letos verjetno težja kot v preteklem prvenstvu. V gosteh bodo imeli tekmo več, izmed težjih nasprotnikov pa dva doma (Slovan in Litijo) ter dva zunaj (Primorje in Ljubljana). Svoje upe gradijo predvsem na vrtni Gulini, Zimodolci ter Inka in Stojana Hvala.

ADRIA (Miren):
velik skok v kakovosti
Med primorskimi ekipami je najbolj napredovala mirenška Adria in sicer z devetega mesta v lanskem jeseni oziroma sedmega mesta v končni uvrstitvi na četrto mesto. Z malo več sreče pa bi bila lahko tudi višje, saj sta bila ob njena poraza nezaznava, v Kranju pa je bila ob zmago v zadnji minuti. Napredek je bil bolj ali manj pričakovani, saj se je moštvo poleti zelo okrepilo. V dveh starih pa so bili Mirenci najboljši med vsemi v ligi: imeli so najboljši učinkovitost napad in bili najuspešnejši domačini (vseh pet tekem doma so dobili s povprečno petimi goli). Spomladaj lahko skočijo še višje. Ekipa bo namreč še močnejša, saj bodo končno lahko zaigrali Perso, Petrovič in Gorjan. Poleg tega pa bodo imeli tudi tekmo več na svojem igrišču.

TOLMIN (17 golov)
Leban, Kanalec in Vukotič 3. Veličkovič in Zorč 2. Cimerman in Simič 1. Cargo (Adria) in Z. Furlanič (Jadrano) 1 avtogol.

KOPER (15 golov)
Dobrin, Filipovič in Morato 4. Ambrožič 3.

JADRAN (15 golov)
J. Bertok 4, Krkoč in Prodan 3. B. Bertok, Hrvatini, Prašnikar in Purger 1, Sarč (Ušnjak) 1 avtogol.

IZOLA (13 golov)
V. Gregorič 4, Grbec in Lokas 2. Bučar in Franceškin 1, 3 goli brez strele (Izola: Kovinar 3:0 d.b.).

PIRAN (13 golov)
Simonovič in Tonič 2, Črnac, Jelincič in Purč 1.

kim. Čeprav imajo v Izoli profesionalnega trenerja, pa je za nagrade igralcem zelo slabo poskrbljeno.

KOPER:
nekoliko razočarali
Koperski nogometaši so nas tokrat pustili na cedilu, saj smo pričakovali višjo uvrstitev od osmega mesta. Spominimo se le, da so bili lani šesti v jesenskem delu in peti na koncu. Samo na nekaterih tekmah so zaigrali tako, kot smo si želeli. Odhod Miliča, Malčoka in Jovanoviča je pustil hujše posledice od predvidenih. Novi igralci (Morato, Ivančič, Dobrin) jih ni so uspeli popolnoma nadomestiti, pojavila pa so se tudi poškodbe. Koperski ljubitelji nogometa želijo pričakujejo vrnitev Lovrečiča in Dobrovskega, ki sta bila pred odhodom ko vajomk stebra obrambe.

PRIMORJE (Ajdovščina):
lepe možnosti za končni naslov
Primorje je bilo največ časa na prvem mestu, od 3. do 9. kola, potem pa je oddalo točko v Litijo in dve v Mirnu, s tem pa je jesenski naslov pripadel Slovanu, ki je imel boljše razliko v golih. Kljub temu pa so možnosti Ajdovčev za končni naslov

